

DRUŠTVENI INFORMATOR

Št. 248, letnik XXX, ŠD Krašnja · Junij 2024, cena 2,00 €

Ponosno zremo v prihodnost!

Izdajo je omogočila Krajevna Skupnost Krašnja

PREVZEM KOMBIIJA IN MOTORNE BRIZGALNE

8. 6. 2024 smo ob 19.30 pred gasilskim domom v Krašnji organizirali slovesni prevzem in blagoslov novega gasilskega kombija (GVM-1) Mercedes-Benz Vito in nove motorne brizgalne Rosenbauer FOX4. Najprej nas je nagovoril predsednik Gregor Rožič, Mojca Beguš, ki je celotno prireditev povezovala pa je nato povedala nekaj besed o poteku nakupa in zgodovini opreme v našem društvu. Župnik Bernard Rožman je obe pridobitvi ob prisotnosti botra Klemna Mesariča in botre Saše Mesarič blagoslovila in ju priporočila v varno in dolgo rabo. Na prireditvi so nas pozdravili tudi gospa županja mag. Olga Vrankar in predsednik GZL Robert Maselj s prisotnostjo pa podprli predstavniki sosednjih društev, pobratenega društva PGD Gozd Martuljek, poveljnik štaba CZ Lukovica Milan Dernulovec, predstavniki KS Krašnja, ŠD Krašnja in ostali.

Županja je ključke predala poveljniku PGD Krašnja Maticu Dolinšku, ta pa je ključke in vozilo zaupal vozniku in skrbniku kombija Mateju Barliču. Ob zaključku slovesnosti se je predsednik Rožič vsem prisotnim iskreno zahvalil za prisotnost, posebno zahvalo za pomoč pri nakupu vozila pa v obliki spominske medalje predal Občini Lukovica (mag. Olga Vrankar, županja), GZ Lukovica in pa botroma.

Prireditev je potekala v prijetnem in sproščenem vzdušju, ki se je nadaljevalo na gasilski veselici, na katero smo povabili vse prisotne.

Jure Jamšek za PGD Krašnja

GASILSKA VESELICA

V sklopu letošnjega prevzema novega gasilskega kombija in nove motorne brizgalne smo 8. junija organizirali velik gasilsko veselico. Ob 20h so že delo napolnjen prireditveni šotor na športnem igrišču v razposajeno rajanje predramili prvi takti izpit rok in glasov ansambla Veseli Svatje.

Veselo vzdušje se je ob bogati ponudbi hrane in pijače pa tudi navdušenju nad dobitki iz bogatega srečelova stopnjevalo iz ure v uro. V Krašnji so odmevali tako avtorski hiti poznanega ansambla (Ne dam srca, Špricar, Premlad zame, ...) kot tudi vsem dobro znani ostali napevi iz bogate zakladnice slovenske narodne in zabavne glasbe. Da so vsi obiskovalci prišli na svoj račun smo se lahko zavrteli tudi ob ritmih Rock`n`Rolla, dalmatinsko-hrvaških uspešnic, pop hitih in še čem.

Utrip pozitivne energije mladih in mladih po srcu je bilo čutiti na vsakem vogalu in še prekmalu je prišlo zgodnje nedeljsko jutro, ko so se mikrofoni in reflektorji ugasnili. Na podlagi nasmejanih obrazov in prijetnih komentarjev sklepam, da je prireditev uspela in da se kmalu spet vidimo. Glejte, da boste zraven!

Jure Jamšek za PGD Krašnja

OPERATIVNE DROBTINČE

Prijetne temperature skozi celo pomlad-tega letos nismo doživeli. A kljub temu je pomlad delila svoje darove, prve cvetlice, prvo petje ptic, prvi brsti v gozdu in opazno daljši dan. Kljub intenzivnim padavinam, pa k sreči le-te težav niso povzročile, vsaj v naših koncih ne. Pohvalimo lahko tudi, da se je večji del kurilne sezone končal brez skoraj vsakoletnih požarov na dimovodnih napravah. Prav tako nismo bili pozvani k gašenju požara v naravi, ki se ob standardnem spomladanskem požigu lesnih in drugih naravnih odpadkov rad pojavi. Morda pa so k temu pripomogla tudi naša obvestila, prošnje in vzpodbude, vsekakor pa gre zahvala vsem vam. Kot povedano že velikokrat, le skupaj lahko delujemo preventivno in le skupaj lahko pripomoremo k večji varnosti nas vseh.

V tem času nismo bili pozvani na nobeno intervencijo, smo pa organizirali več rednih operativnih vaj. Na eno izmed njih smo povabili tudi člane enote za prvo pomoč, ki se je formirala v sklopu Štaba civilne zaščite občine Lukovica. Skupaj smo obnovili, utrdili in razširili naša znanja o nujenju medicinske prve pomoči v primeru intervencije, vsekakor pa so znanja dobrodošla vsakemu tudi v primeru nezgode doma ali v službi.

Mladina je v tem času tekmovala na svojih gasilsko športnih tekmovanjih in dosegla zelo lepe uspehe tako na ravni regije kot tudi na državni ravni. Za vse svoj trud so bili vsaj deloma nagrajeni z izletom v Belo Krajino, kjer so obiskali gasilski muzej in se zabavali v adrenalinskem parku v Podzemlju. Na tem mestu gre velika zahvala vsem mentoricam in mentorjem, poveljniku, vsem pripravnikom, mladincem in pionirjem, pa tudi vsem domačim, ki te aktivnosti podpirate.

Jure Jamšek za PGD Krašnja

26. ŠRAUFOV SPOMINSKI POHOD V ZNAMENJU LEPEGA VREMENA, MNOŽIČNOSTI IN ZADOVOLJNIH POHODNIKOV IN TUDI NAS ORGANIZATORJEV

V soboto, 25. maja je ŠD Krašnja že 26. organiziralo »ŠRAUFOV SPOMINSKI POHOD«, s katerim smo se organizatorji in 114 pohodnikov spomnili vrhunskega slovenskega alpinista **STANETA BELAKA ŠRAUFA**, ki je bil vrsto let velik prijatelj našemu društvu. Njegovo življenje, ki ga je z vsem srcem posvečal alpinizmu se je končalo s tragično nesrečo, 24. decembra 1995. leta v plazu pod Malo Mojstrovko, le dober mesec pred njegovim 55. rojstnim dnevom.

Z njim smo se v Krašnji velikokrat srečali na zanimivih predavanjih s tematiko, kako uspešno je skupaj z številnimi ostalimi slovenskimi alpinisti kljuboval neštetim nevarnostim na najvišjih vrhovih sveta. V Himalaji, Andih, Pakistanu in še marsikje drugod. Zelo lep spomin nanj pa je v Krašnji ostal tudi zaradi prečudovite razstave, ki jo je v prostorih tukajšnje šole, z organizacijo našega društva in s pomočjo KUD številnim obiskovalcem predstavil v času šolskih počitnic leta 1985. Razstavo je poimenoval »**HIMALAJA IN MI**«. Posvetil jo je 25. obletnici njegovega aktivnega, uspešnega, rekli bi lahko tudi »herojskega« alpinizma.

Spominski pohod smo prvič organizirali leta 1996 in od takrat dalje je bil letošnji že 26. Biti bi moral že 28., a nam je epidemija Covida to kar dve leti preprečila.

Tudi letos smo se organizatorji v sodelovanju z nekaterimi kražani okoliških vasi potrudili in po mnenju številnih pohodnikov zopet pripravili lepo spominsko rekreativno prireditev v naravi. Vse je potekalo tako, kot smo si zamislili. In kar je najpomembneje, da so prav vsi udeleženci brez težav in srečno prehodili 26,5 km oz. 16,5 km dolgi pohodni trasi, v zelo prijetnem vzdušju in v lepem vremenu.

Prvi pohodniki so se na pot podali že ob 5.30 uri, vsi preostali pa postopoma do 8.30 ure. Nekoliko kasneje so se nam tudi letos pridružili gorski reševalci iz GRS Postaja Ljubljana, kateri je bil dolgo časa

zvest tudi naš, žal, pokojni prijatelj Šrauf. Kot so nam kasneje povedali, se na terenu niso soočili z nikakršnimi zdravstvenimi težavami. Povedali so le, da so bili vsi pohodniki, s katerimi so se srečali zadovoljni, razpoloženi za hojo in seveda tudi nasmejanih obrazov.

Ko smo pregledali seznam udeležencev smo ugotovili, da so se pohoda udeležili pohodniki iz 30. krajev bližnje in daljne okolice. Še posebej so se s prisotnostjo izkazali pohodniki iz Občine Moravče, katerih je bilo kar 25. Tudi domačinov ni bilo malo. Na pohod se jih je odpravilo 16, naslednjo večjo skupino pa so tvorili planinci – naši dolgoletni prijatelji iz Kamenj v Vipavski dolini. Bilo jih je 12. Ob prihodu na prireditveni prostor so nas razveselili tudi z sveže nabranimi češnjami. Zvestobo temu pohodu je skupaj z soprogo ponovno izkazal tudi legendarni vrhunski alpinist Anton Sazonov Tonač, ki se je na poti zagotovo večkrat spomnil na čas od 31. januarja do 7. februarja leta 1968, ko je skupaj z Belakom in Alešem Kunaver opravil znameniti zimski vzpon v Čopovem stebru. V zgodnjem dopoldnevu nas je na prireditvenem prostoru obiskala tudi županja Občine Lukovica, mag. Olga Vrankar.

Med časom, ko so bili pohodniki na poti, smo pri Baru pod lipo pripravili vse potrebno za sprejem pohodnikov. Spominske obeske, topel obrok, s postavitvijo šotorov tudi senco za počitek, prvič pa smo na cilju pohoda ponudili tudi nekatere promocijske društvene izdelke, ki nam jih je zagotovil domači podjetnik Boštjan Burja. Prijazno osebje gostinskega lokala je priskrbelo, da so se pohodniki po opravljenem pohodu lahko tudi okrepčali s pijačo.

Ura v krašenjskem zvoniku še ni odbila 11. uro, ko smo na cilju že lahko pozdravili prve pohodnike. Skupaj z Branetom Močnik sva pohodnike pozdravila, jim čestitala in jim izročila tradicionalni spominski obesek, lončeni gojzarček, ki so jih tudi za letošnji pohod izdelali pri Lončarstvu Kremžar iz Gmajnice pri Komendi. Ta obrtna delavnica je le streljaj oddaljena od Šraufovega doma.

5, 2, 6, 1, 3 itd., itd., vse do zadnjih treh pohodnikov t.i. metle oz. 114. pohodnika so na cilj srečno prispeli prav vsi.

V prijetnem druženju in obujanju spominov na opravljeno pot se je čas primaknil že kar debelo v pozne popoldanske ure. Pohodniki so se drug za drugim odpravljali na pot domov in ob tem jih ni bilo malo, ki so nam stisnili roko, nam čestitali za organizacijo, tudi z željo, da se prihodnje leto ponovno srečamo.

Preostane mi samo še, da se v imenu organizatorja, ŠD Krašnja tudi tokrat iskreno zahvalim prav vsem udeležencem pohoda in vsem tistim, ki ste tudi letos prispevali dragoceni čas in nam pri organizaciji pomagali.

Hvala: OBČINI LUKOVICA, KRAJEVNI SKUPNOSTI KRAŠNJA, BOŠTJANU BURJA, PRIMOŽU DOLINŠEK, GOSTILNI BEVC, KUJARJU DRAGOTU PROSENCU, DRUŽINI GALES, BARU POD LIPO, GRS LJUBLJANA, PGD KRAŠNJA, PODJETJU MERCATOR, ŽUPNIJI KRAŠNJA, POŠ KRAŠNJA, DANICI BRODAR, GLASILU ROKOVNJAČ, MIRU KODER, DAMJANI URANKAR, DEJANU LAH, MARKU BALOH, ČLANOM ŠKD ČELEŠNK, DRUŽINI GLAS, VINKU SUŠNIK in STOJANU KRENKER.

Pohvalo in zahvalo si za odlično in odgovorno opravljeno delo zaslužijo tudi vse članice in člani društva, predvsem označevalci pohodne trase in tisti, ki so skrbno očistili pot in odstranili vse trasirne oznake. Vsi, ki so pripravili prireditveni prostor in tisti, ki so pohodnike pozdravili pri vpisu na pohod. In tudi tisti, ki so pohodnike postregli na okrepčevalnicah ter tisti, ki so poskrbeli za parkirišča.

Marjan Štrukelj – predsednik društva

VELIKONOČNI POHOD NA MALO GORO SLABA VREMENSKA NAPOVED NAM JE PREPREČILA UDELEŽBO

Minilo je 15 let, odkar smo se člani ŠD Krašnja in ostali krajanji v velikem številu odločili, da enega izmed takratnih pogosto organiziranih izletov in pohodov opravimo v Vipavsko dolino, da bi se iz vasi Kamnje podali na pot, na planoto Mala goro (1034 v.m.) na pobočju Čavna, ki leži na južnem obrežju Trnovskega gozda. Za organizacijo omenjenega izleta smo se povezali s tamkajšnjo Planinsko sekcijo Kamnje, ki deluje v sklopu PD Ajdovščina. Sledil je izlet in naš prvi obisk izhodiščne vasi Kamnje ter vzpon na Mala goro. S strani članic in članov – planincev PS Kamnje smo bili izjemno lepo sprejeti in deležni številnih pozornosti, ki so botrovale k temu, da smo od takrat dalje začeli pogostejše sodelovati, se družiti in prijateljevati.

Naši prijateljske obiske v Vipavski dolini smo opravljali prav z rednimi udeležbami na Velikonočnih pohodih. Kamenjci pa so Krašnjo obiskovali ob prilikah Šraufovih spominskih pohodih, nekajkrat so se nam pridružili tudi na nočnih pohodih na Limbarsko goro, predstavili smo jim tudi Gradiško jezero, Brdo pri Lukovici in središče naše občine,..... z veseljem smo jih povabili tudi na enega izmed orientacijskih pohodov in še bi se našlo kaj. Za to naše prijateljstvo in dolgoletno sodelovanje moramo izpostaviti vsaj dve imeni planincev iz Kamenj. To sta Anton Kreševac in Joško Vodopivec.

Letošnji velikonočni ponedeljek, 1. aprila, ko bi se moralo na pohod na Mala goro iz Krašnje podati skoraj 30 izletnikov oz. pohodnikov, se je z nami, kot se za »prvi april« spodobi, pošalilo vreme, kar se v preteklosti še ni zgodilo nikoli. Vremenska napoved je bila izjemno slaba, kar se je kasneje izkazalo predvsem v krajih, kamor smo bili namenjeni. Morali smo odpovedati dogovorjeni avtobusni prevoz in vsaj za letošnje leto tudi odmisлити udeležbo na tem prijetnem dogodku in srečanju z dolgoletnimi prijatelji – planinci iz Kamenj.

Upajmo, da bo velikonočni ponedeljek, 21. aprila prihodnje leto vremensko primernejši za ponovni obisk Male gore.

Marjan Štrukelj

KAKO PRIDNI POHODNIKI, KOLESARJI IN TEKAČI SMO BILI V SEZONI 2023/2024

Tudi od 1. marca 2023 do 29. februarja letos sta v ŠD Krašnja potekali dve akciji, ki smo ju namenili, kot možnost svojim članom in krajanom, da bi delček prostega časa čim bolj dejavno namenili osebnim ali družinskim rekreacijam. **Z akcijo pohodov k Šraufovemu gozjarju na Limbarsko goro smo začeli že leta 2002, z akcijo hoja, tek, kolesarjenje – moja rekreacija pa v letu 2015.**

Za ta namen smo v društvu pripravili posebne evidenčne knjižice, ki jih lahko z navodili prejmejo prav vsi člani društva in krajan KS Krašnja. Omenjene knjižice in nekaj volje za izpolnjevanje potrebnih podatkov so pogoj za sodelovanje v eni ali kar obeh omenjenih akcijah. Knjižice so ves čas na voljo v društveni pisarni. Ob zaključku sezone društvo vedno opravi potrebno evidenco in najbolj pridnim rekreativcem, tistim, ki izpolnijo posebne društvene kriterije, podelimo tudi posebne spominske medalje.

Omeniti je tudi potrebno, da omenjeni akciji nista tekmovalnega značaja. Bolj kot to, naj bi slehernemu udeležencu omogočili nekakšno motivacijo za doseganje čim večjega lastnega zadovoljstva, v prid boljšega počutja, druženja z naravo in druženja med ljudmi.

Pred dvema letoma smo na Limbarski gori namestili lastno leseno skrinjico in vanjo namestili vpisno knjigo, v katero naj bi se vsi pohodniki na Limbarsko goro tudi vpisali. **Tudi po končanem zadnjem enoletnem obdobju, smo z zanimanjem opravili evidenco imen in opravljenih pohodov ter ugotovili, da se je od 1. marca 2023 do 29. februarja 2024, v vpisno knjižico vpisalo 30 pohodnikov, ki so skupaj opravili natanko 601 pohod, v vseh dosedanjih letih pa že 33.694.**

UDELEŽENCI POHODOV NA LIMBARSKO GORO SO Z NASLEDNJI MI ŠTEVILI VPISOV BILI:

Marjan Štrukelj 125 (pohodov-vpisov), Francka Kovič 120, Ana Čebulj 72, Janez Čebulj 68, Tomaž Andrejka 63, Jure Čebulj 28, Brigita Avbelj 24, Polonca Čebulj 21, Matic Dolinšek, Mira Andrejka, Ažbe Čebulj, Neža Čebulj in Bori Štrukelj (vsi 9 pohodov oz. vpisov), Aljaž Čebulj 8, Maruša Čebulj 7, Lucija Dolinšek 6, 1 pohod z vpisom pa so opravili: Max Žavbi, Darko Tič, Vladimir Andrejka, Patricia Kogovšek, Zarja Kogovšek, Vid Maučec, Davor Maučec, Ela Mežnaršič, Nik Štefančič, Jure Brcar, Nejc Štefančič, Stane Štefančič, Simona Pervinšek in Robi Pervinšek.

Daleč najbolj pridna družinska pohodniška skupina je bila s priimkom Čebulj in sicer: Ani, Janez, Jure, Polonca, Ažbe, Neža, Maruša in Aljaž, ki so skupaj opravili kar 222 pohodov. To je nekaj več, kot tretjina vseh. Bravo!

NA PODLAGI DRUŠTVENIH KRITERIJEV, ZA SEZONO 2023/2024 SPOMINSKE MEDALJE PREJMEJO

ZLATI: Marjan Štrukelj in Francka Kovič ter imenovana družina Čebulj;

BRONASTE: Ana Čebulj, Janez Čebulj in Tomaž Andrejka;

Posebno spominsko medaljo je društvo za sodelovanje izročilo tudi Gostilni Urankar na Limbarski gori.

Vsem udeleženkam in udeležencem pohodov na Limbarsko goro se najlepše zahvaljujemo za sodelovanje, vsem prejemnikom spominskih medalj tudi iskreno čestitamo.

Če smo bili v društvu z omenjeno pohodniško akcijo kar zadovoljni, tega ne moremo potrditi za akcijo hoja, tek, kolesarjenje – moja rekreacija, ki ne in ne najde vsebine dogajanja, kot smo si jo v društvu že leta 2015 zamislili. To nas še toliko bolj čudi, ker je med našimi člani, še posebej pa med krajan, zelo veliko število rekreativcev, ki svoj del prostega časa posvečajo omenjenim dejavnostim.

Zanimanje za vpisovanje podatkov o individualni rekreaciji s hojo in kolesarjenjem so izkazali le štirje udeleženci, medtem, ko za rekreativni tek niti eden.

Z USTREZNIMI PODATKI O ČASU IN DOLŽINAH PREHOJENIH POTI SO SODELOVALI:

Marjan Štrukelj (400 ur hoje in 2.403 km prehojenih poti), Tomaž Andrejka (178 ur hoje in 852 km),

Mira Andrejka (59 ur hoje in 271 km) ter Bori Štrukelj (31 ur in 170 km).

NA PODLAGI DRUŠTVENIH KRITERIJEV, ZA SEZONO 2023/2024 SPOMINSKE MEDALJE PREJMEJO

ZLATI: Marjan Štrukelj in Tomaž Andrejka;

SREBRNO: Mira Andrejka;

BRONASTO: Bori Štrukelj.

Čestitamo!

Z USTREZNIMI PODATKI O ČASU KOLESARJENJA IN SKUPNI DOLŽINI PREVOŽENIH POTI STA SODELOVALA:

Tomaž Andrejka (89 ur in 1.177 km kolesarjenja) in Mira Andrejka (79 ur in 1.099 km.)

Oba sta za pridno kolesarjenje in natančno izpolnjevanje evidence o aktivnostih prejela SREBRNI MEDALJI.

Čestitamo!

Rekreativci, ki se ukvarjajo s tekom, tudi v zadnji sezoni niso sodelovali.

Letošnjega 1. marca se je začela nova sezona obeh društvenih akcij, ki bosta trajali do 28. februarja 2025. Vse članice in člane ŠD Krašnja in tudi vse krajanke in krajane, brez starostnih omejitev, lepo vabimo k sodelovanju z željo, da bi se vsi skupaj ob naslednjem pregledu navedenih rekreativnih aktivnosti bolj razveselili večje množičnosti.

Vsi, ki se boste odločili za to prijetno sodelovanje, vabljeni v društveno pisarno po evidenčne knjižice. Prav za vsako izdano bomo zelo veseli.

Marjan Štrukelj

TURNIR V MALEM NOGOMETU

V soboto 18. maja so fantje iz Krašnje organizirali turnir v malem nogometu. Turnirja se je udeležilo 12 ekip. Ekipe so bile razdeljene v štiri skupine po tri. Na turnirju sta sodelovali dve domači ekipe. Ekipa Bara pod Lipo se je uvrstila v polfinale, ekipa ŠD Krašnja pa je izpadla po skupinskem delu. Ekipa Bara pod Lipo je na koncu osvojila 4. mesto, saj je obe tekmi izgubila po izvajanju kazenskih strelav.

V velikem finalu sta se srečali ekipi Lukovice in Male Račne pri Grosupljem. Rezultat po rednem delu se je končal neodločeno. Po izvajanju kazenskih strelav pa je bila uspešnejša Lukovica in tako postala zmagovalka turnirja. Turnir je sodil sodnik Fetič, oče slovenskega reprezentanta v malem turnirju. Letošnji turnir je potekal v lepem in sončnem vremenu, ogledalo si ga je veliko število ljudi. Hvala fantom, za lepo izveden in uspešen turnir.

Franci Žavbi

DARKO, ALEŠ, NINA IN LEV, VSE NAJBOLJŠE ZA OSEBNI, JUBILEJNI PRAZNIKI!

Že dolgo časa v imenu ŠD Krašnja v Društveni informator zelo rad prav vsaki članici ali članu ob praznovanjih »jubilarnih« let, zapišem nekaj besed, namenjenih rojstno dnevnemu voščilu. Moram priznati, da se še ni zgodilo, da bi kdaj v preteklosti, v istem času v glasilu objavili voščilo, ki ga lahko poimenujem »družinsko ali »žlahtovsko voščilo«. Tokrat se je! Pa pojdemo po vrsti.

17. junija bo Abrahama srečal DARKO TIČ. 9. julija bo 40 let praznoval ALEŠ MEŽNARŠIČ, 20. julija bo 40 let praznovala tudi NINA ŠTRUKELJ, najmlajši jubilar LEV MEŽNARŠIČ bo 19. avgusta zaokrožil rosnih 10 let.

Dragi Darko. Ko v imenu društva pišem to čestitko, mi misli uhajajo v čas, ko se te kot otroka in učenca v tukajšnji šoli in kasneje na Brdu spominjam, kako zavzeto in kako uspešno si igral tekmovalni namizni tenis, ki je našemu društvu iz leta v leto prinašalo veselje in ponos. Veselje do udejstvovanja in na splošno zanimanja za šport, te je spremljalo tudi kasneje, vse do današnjih dni, ko veliko časa, kolikor ti ga pač omogoča prosti čas, nameniš teku in hoji v naravi. Ob vsem tem pa si tudi že od malih nog zvest članstvu našega društva. V zadnjem mandatu tudi kot podpredsednik.

Darko! V imenu vseh članov ŠD Krašnja in tudi osebno ti za jubilej iskreno čestitam v upanju in željami, da boš ostal zdrav, srečen, tudi v krogu svojih najdražjih in seveda tudi v krogu vseh nas, ki se skupaj s teboj trudimo, da bi bilo društveno delo še naprej čim bolj uspešno.

Dragi Aleš. Ni skrivnost, da si doberšen del svojega življenja aktivno posvetil športu. Tvoja izbira je bil nogomet, ki si mu zaradi osebnega razvoja v preteklosti namenil ogromno časa za treninge, tekme in vsemu ostalemu, kar zahteva resna predanost športu. Trdo delo, red in disciplina, krepitev medsebojnih odnosov v klubih, kjer si deloval, vse to te je izoblikovalo v osebnost, vredne spoštovanja in zaupanja. Kasneje si se ob rekreativnem igranju nogometa posvetil trenerskemu poklicu, ki te je tudi osebno zelo pozitivno zaznamovalo in verjamem, da boš enako uspešen tudi v trenutni, novi službi pri NZS Slovenije. Tudi ŠD Krašnja je lahko zelo zadovoljno in ti hvaležno, da že nekaj let ob vseh službenih obveznostih, čas in strokovno znanje namenjaš organiziranim funkcionalnim vadbam v telovadnici naše šole.

Aleš! Prejmi društvene in osebne čestitke za tvoj življenjski jubilej, z vsemi najlepšimi željami za prihodnost. Predvsem pa zdravlja, sreče in družinskega veselja.

Draga Nina. Kje so časi, ko si z igranjem namiznega tenisa, kot majhna, drobcena punčka hotela posnemati Darkovo namiznoteniško znanje? Da ne bo pomote. Kar uspešno! Kasneje si precej več časa, kot igranju namiznega tenisa posvetila pridnemu učenju in v zadnjih letih tudi skrbnemu materinstvu. Občasno pa se z veseljem pridružiš tudi Aleševim vadbam. Ob službi, ki jo posvečaš, kot vzgojiteljica najmlajšim, ti veliko časa vzame tudi skrb za hčerko Elo in sina Leva, ki že kar nekaj časa pridno stopa po očijevih stopinjah. Pravi, da bo, kot oči, nogometaš! Hvaležen sem ti, da mi pri mojem prostovoljnem društvenem delu velikokrat pomagaš.

Nina. Tudi tebi v imenu društva za življenjski jubilej iskreno čestitam in ti v prihodnosti želim, da boš zdrava, srečna in zadovoljna v krogu družine in tudi vseh nas domačih ter, da boš še naprej kar najbolj uživala, kot navijačica sinove ekipe

Dragi Lev. Mami in oči te iz dneva v dan učita in ti dopovedujeta, da so učenje, spoštovanje, poštenje, prijateljstvo, tovarištvo in še marsikaj drugega, kar moraš vedeti in se naučiti za življenje, nekaj najpomembnejšega. Vesel sem, da ju razumeš in ubogaš. Si najmlajši član ŠD Krašnja in verjamem, da boš v prihodnosti zaradi velikega veselja do športa, predvsem igranja nogometa, tudi društvu doprinesel kaj lepega.

Lev (ček.) Kmalu boš dopolnil 10 let. Iz leta v leto boš večji in močnejši. V imenu vseh članov društva in tudi kot tvoj »ata,« kot me kličeš, ti želim, da se boš uspešno učil, da boš zdrav in, da boš še naprej pridno prisluhnil vsem vzgojnim besedam mamice in očija. Kot športniku - nogometašu pa ti želim, da boš na treningih in tekmah marljiv, da boš tovariški do soigralcev in vseh ostalih v klubu in spoštljiv tudi do vseh športnih nasprotnikov na igrišču. Vem, da bi rad postal, kot je tvoj idol Benjamin Šeško. Zakaj pa ne!? Ampak, dragi Lev, do tam je še zelo, zelo dolga pot, za katero ti želim, da jo boš uspešno tlakoval s pridnostjo, zdravjem in srečo.

Marjan Štrukelj

UBOGLI, SKORAJ POVSEM PRAZEN DOBRODELNI MOŠNJIČEK!

S pričetkom letošnjega leta, smo v društvu vstopili že v 20. leto prizadevanj tudi na področju dobrodelnosti, ki smo jo v preteklosti namenili številnim. Takrat, ko je šlo za nesreče ali takrat, ko smo z zbranimi prostovoljnimi prispevki želeli pomagati pri nekaterih ustvarjalnih dejavnostih in pri ostalih aktivnostih, ki nas v KS družijo na področju izobraževanja, otroškega varstva, verskemu življenju itd. V preteklosti smo zbrali nekaj več, kot 11.000,00 € prostovoljnih prispevkov.

V zadnjih nekaj letih se je trend zanimanja močno poslabšal. Nič drugače ni tudi v letošnjih petih mesecih, saj smo za mošnjiček prejeli le 18,10€ prostovoljnih prispevkov.

Komu bomo v tem letu podarili zbrane prostovoljne prispevke, se bo društvo, kot običajno, odločilo ob izteku leta. V primeru katere od hujših naravnih ali drugih nesreč v naši KS, bomo ta sredstva podarili seveda takoj.

Spoštovane bralke in bralci Društvenega informatorja, spoštovane članice in člani ŠD Krašnja, spoštovane krajanke in krajani in vsi ostali, prisrčno vabljeni k sodelovanju nadaljnjega zbiranja prostovoljnih prispevkov, ki jih lahko darujete na sledeči način:

- Z vplačili v društveni pisarni v času uradnih ur (vsak ponedeljek med 19. in 20. uro);

**- Z nakazili na TRR društva števil.:
SI56 0230 2001 6496 113 s pripisom »mošnjiček 2024«
ter na naslov:
Športno društvo Krašnja, Krašnja 14 1225 Lukovica;**

Vsem dosedanjim darovalcem prostovoljnih prispevkov se prisrčno zahvaljujemo, vse preostale vabimo, da se nam pri omenjeni dobrodelni akciji pridružijo in pomagajo, da bomo čim bolj uspešni.

Marjan Štrukelj

PROMOCIJSKI IZDELKI ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA

V društvu smo se po dolgem času odločili, da ne bomo prepoznavni le z pridnim organizacijskim delom na področju športne rekreacije in zaradi prizadevanj, ki jih že dolgo časa vlagamo tudi v založniško dejavnost krajevnega glasila Društveni informator. Ob vsem tem pa skušamo biti aktivni tudi na področju humanitarno dobrodelnem področju.

Upamo, da številni krajani in tudi ostali, ki se radi oglašajo na naših prepoznavnih prireditvah, vedo in poznajo, da je društveni simbol TRIMČEK, ki ga ponosno za različne namene uporabljamo že več, kot 44 let.

Tudi to je bil povod, da smo naročili nekatere promocijske izdelke, potiskane z društvenim simbolom, ki vam jih želimo ponuditi v nakup. Vsa zbrana sredstva bomo racionalno porabili za organizacijo vseh številnih programskih aktivnosti in še nadalje tudi za plačilo tiska krajevnega glasila.

Pri nakupu in potisku dežnikov, kap, brisač in majic za prosti čas, nam je z donacijo, kot že mnogokrat doslej, izdatno pomagal tukajšnji podjetnik, gospod Boštjan Burja, ki se mu ob tej priložnosti najlepše zahvaljujemo.

Promocijske izdelke bomo ponudili na nekaterih naših prireditvah, ves čas bodo na voljo tudi v društveni pisarni, ki je odprta vsak ponedeljek od 19. do 20. ure.

Dežnike boste lahko prejeli za 11,00 €, brisače za 11,00 €, športne kape za 8,00 € in majice za 10,00 €.

Veseli bomo vaše pozornosti in razumevanja.

Marjan Štrukelj

KUD
Fran Maselj Podlimbarski Krašnja

POZDRAV POMLADI

23. marca smo v našem društvu pripravili prireditev z naslovom Pozdrav pomladi. Le kdo ne bi pogrešal pomladi. Narava okoli nas oživi, radodarno nas z dneva v dan zasipa z raznobarnim cvetjem in tisto, za ta letni čas, tako lepo zeleno barvo. Oči si spočijejo ob pogledu na okoliške travnike in gozdove.

Zdi se, da se iz »zimskega« spanja prebuja tudi naše kulturno umetniško društvo, z dejavnostjo, ki je vedno pritegnila veliko gledalcev. Končno je zaživela odrasla gledališka skupina, ki počasi prihaja »v kondicijo«. Igralci so vso zimo pridno vadili in da smo malo potešili radovednost vseh, ki so opazili, da v dvorani vse pogostejše ob večerih gori luč, smo se odločili, da se predstavimo z enim prizorom iz predstave Tri sestre, Vinka Moederendorferja.

Ker pa se v društvu še kako zavedamo, da na mladih svet stoji, smo k sodelovanju povabili mlade kulturnike. Kot recitatorka se nam je predstavila Eva, 16 letna gimnazijka, ki zelo rada bere in zagotovo je tudi zaradi branja odlična interpretka. Brina že nekaj let vodi otroško gledališko skupino, tokrat pa nam je priskočila na pomoč kot prišepetovalka. Igralci pa smo že na vajah z veseljem prisluhnili njenim pripombam in predlogom pri postavitvi predstave. Obe sta članici društva že od rosnih otroških let in upamo, da bosta še naprej radi sodelovali pri različnih dogodkih.

V drugem delu prireditve so se nam predstavili mladi glasbeniki, ki z igranjem na inštrument dokazujejo, da se delo in disciplina pri učenju še kako obrestujeta. Prisluhnili smo Patriciji, Emi, Mihi in Jonu, ki so nam zaigrali na flavto, violino, ksilofon in harmoniko. Vsem štirim je občinstvo namenilo glasen aplavz. Upamo, da jih bomo še velikokrat slišali igrati na našem odru.

Tako, kot se menjajo letni časi, se menjajo življenjska obdobja. Skozi zgodovino kulturnega društva in nenazadnje našega kraja lahko vidimo, kako se tudi delo našega društva skozi leta spreminja. Določeno obdobje zaznamujejo ljudje, ki z vso predanostjo in ljubeznijo ustvarjajo vsebine, ki so jim blizu, kar se seveda odraža v dejavnost društva. Na naših dogodkih morda ne bomo več tako pogosto slišali ljudskega petja. Bomo pa izredno veseli, če bomo lahko prisluhnili zvokom melodij, ki jih iz svojih inštrumentov izvabljajo talentirani mladi so-krajanjani.

Mojca Beguš Tič

SKOK V SMETANO: ZADNJE SREČANJE BRALNEGA KROŽKA KUD FRAN MASELJ PODLIMBARSKI PRED POLETJEM

V petek, 17. maja, smo se (za zdaj še vedno le) članice bralnega krožka srečale zadnjič pred poletjem. Večer je bil pol čudenja - čudenja o človeku neizmerne domišljije, idej, volje in ljubezni ter navdušenja nad življenjem. Ker je Peter Florjančič, katerega življenjska zgodba se bere kot dober hollywoodski scenarij, slavil življenje in mu nazdravljaj, smo ga ta večer posnemale tudi mi. Kako preverite na spremljajoči fotografiji.

Peter Florjančič je bil slovenski izumitelj; med 400 idejami za patente jih je realiziral okoli 40. Med najbolj znanimi so: okvirčki za diapozitive, plastična zadruga ter razpršilec na steklenički za parfum. V navdihujočem in izredno zanimivem življenjskem popotovanju, ki ga je popisal Edo Marinček, se je Peter srečal in srečeval s svetovno smetano takratnega političnega, družbenega in umetniškega sveta. Knjižno delo, za katerega smo se strinjale, da je vredno branja.

Naše naslednje srečanje je načrtovano za september. Naša srečanja niso omejena na članstvo, na starost, na spol, zato medse lepo vabimo nove ljubitelje in ljubiteljice pisane besede. Dodatne informacije lahko pridobite na: kudfranmaselj@gmail.com.

Za poletje pa smo si izbrale naslednja dela:

- Belo se pere na devetdeset (Bronja Žakelj)
- Divja : Izgubljena in najdena na pešpoti življenja (Cheryl Strayed)
- Moški, ki ni poklical (Rosie Walsh)
- Smešno, ma non troppo: zapisi o telesu, duhu, glasbi in vrtanju po nosu (Marko Pokorn)

Zapisala: Mojca Avbelj Korošec

Foto: Romana Močnik Žavbi

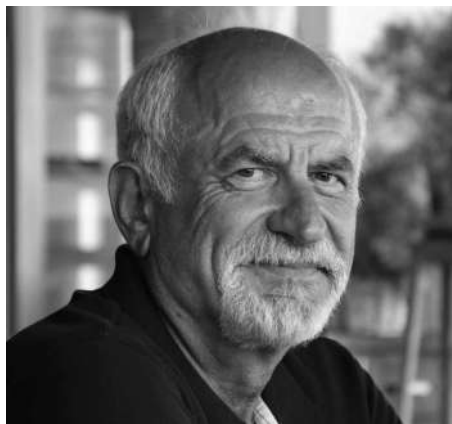
SLOVO DOLGOLETNIH ČLANOV KUD FRAN MASELJ PODLIMBARSKI

21. marca nas je zapustil naš član Lojze Jager. Lojze se je, po tem, ko se je preselil v Krašnjo, želel vključiti v življenje na vasi in aktivno sodelovati pri oblikovanju družabnega življenja. Svoje mesto je našel v našem društvu, med pevci ljudskih pesmi. Bil je član mešane in moške skupine ljudskih pevcev. Rad se je udeleževal vaj, saj je bil čas vaj, poleg petja, vedno priložnost za druženje in zanimive pogovore. Prav rad pa je prevzel tudi vlogo šoferja. Predvsem starejše ljudske pevke je velikokrat peljal na nastope in srečanja. Skupaj s pevci je sodeloval na različnih dogodkih, ki smo jih organizirali, pa naj so to bile proslave ob različnih praznikih, otvoritve razstav ali literarni večeri.

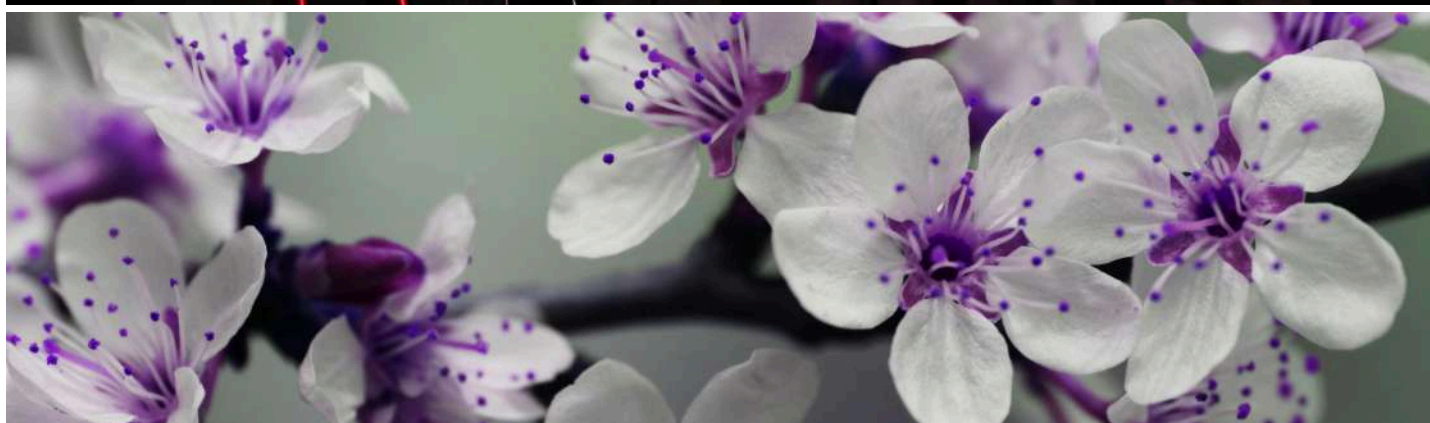
25. marca se je poslovila Marija Stražar, Užinova Mici. Pred kratkim, 17. maja pa nas je pretresla vest o smrti Milene Urankar, Vovkove Milene. Obe, sicer vse življenje sosedu s Korena, sta bili naši preužitkarici prav od začetka nastanka skupine za ohranjanje snovne kulturne dediščine v našem društvu. Pletenje slamnatih kit sta predstavljali na različnih sejmi in dogodkih povsod po Sloveniji in tudi v tujini. Njuno dragoceno znanje sta prenašali na mlajše na različnih delavnicah, predvsem na naravoslovnih dnevih v šolah in vrtcih. Na našo prošnjo za sodelovanje sta se vedno radi odzvali. Milena je bila vpeta v različna društva v občini Lukovica, zato smo ji iz srca hvaležni, da je vedno našla čas in priskočila na pomoč tudi pri prevozi in pogostitvah.

Vse naše pretekle prireditve so prežete s spomini na vse tri preminule člane. Spominjali se jih bomo s hvaležnostjo in spoštovanjem. Naša druženja nam bodo ostala v lepem spominu.

Dragi Mici, Milena in Lojze, neizmerno smo vam hvaležni, da ste del svoje življenjske poti delil z nami in nam pomagali pri uresničitvi naših skupnih ciljev.

Člani in članice KUD Fran Maselj Podlimbarski

ŽUPNIJA KRAŠNJA

DOGODKI IZ ŽUPNIJE KRAŠNJA

VELIKI TEDEN

Veliki teden začenjamo s cvetno nedeljo, ki smo jo letos praznovali 24. marca. Pred sveto mašo smo se zbrali ob kapelici za blagoslov zelenja in butar, nato smo jih v procesiji med petjem slavnih pesmi odnesli v cerkev.

Z Velikim četrtkom smo vstopili v sveto tridnevje. Velikonočna nedelja, ki smo jo letos praznovali 31. marca, se je pričela s slovesnostjo pri Božjem grobu in velikonočno procesijo, nato je sledila praznična sveta maša.

SREČANJE BRALCEV BOŽJE BESEDE

V sredo, 28. marca, je v župnišču, potekalo srečanje bralcev božje besede, kjer smo se seznanili s praktičnimi napotki pri posredovanju Božje besede.

PRVO SVETO OBHAJILO

V nedeljo, 12. maja, smo v naši župniji obhajali slovesnost prvega svetega obhajila. K zakramentu jih je tokrat pristopilo osem, pet deklic in trije dečki. Priprave na prejem zakramenta in celotno organizacijo je vodil duhovnik Gregor Luštrek. Pri sveti maši so zavzeto sodelovali tako prvoobhajanci kot njihovi starši, za še večjo slovesnost pa so tokrat poskrbeli pevci otroškega zbora pod vodstvom Petre Avbelj.

PODELITEV ZAKRAMENTA SVETE BIRME V ŽUPNIJI KRAŠNJA

V nedeljo, 14. aprila, je v cerkvi sv. Tomaža v Krašnji potekala slovesnost svete birme. K zakramentu je pristopilo 14 birmancev in birmank, ki so se že od prvega razreda pripravljali na ta dogodek, ko postanejo odrasli kristjani in se še bolj poglobijo v veri. Z zakramentom so jim bili podeljeni darovi svetega duha, ki jim bodo v pomoč v vsakdanjem življenju ter jim pomagali, da bodo znali ločiti dobro od slabega in slediti Jezusu na poti v nebesa. Na prejem svete birme sta jih skozi celotno leto pripravljala duhovnik Gregor Luštrek in župnik Bernard Rožman, v okviru priprav pa so se udeležili tudi duhovnih vaj. Zakrament je podelil Ljubljanski nadškof metropolit msgr. Stanislav Zore.

Simona Pervinšek

Foto: Drago Juteršek

VRTEC MEDO

GREGORJEVO V KRAŠNJI

Spušcanje ladjic v potoku

Gregorjevo je praznik, ki s seboj prinaša pomlad. Povezan je tudi z daljšimi dnevi, v starih časih pa so verjeli, da se na ta dan »ptički ženijo«.

V času pred gregorjevem so otroci v vrtec prinašali različna plovila in ladijce, ki so jih skupaj s starši izdelali doma. Na hodniku je tako vsak dan nastajala vedno večja razstava najrazličnejših ladij z raznovrstno tematiko.

V ponedeljek, 11. 3. 2024, smo se v dopoldanskem času vse tri vrtčevske skupine skupaj s svojimi plovili odpravile k zajezenemu potoku. Potok so predhodno zaježili gasilci iz Prostovoljnega gasilskega društva Krašnja. To dopoldne sta nas pri potoku pričakala g. Andrej Juteršek in g. Boštjan Lavrič. Otroci so g. Juteršku podajali svoje ladijce, ki jih je nato spustil po potoku. Te so potrebovale malo pomoči, ker jih je zajezena voda upočasnila. Otroci so bili navdušeni, ko so videli svojo ladijco pluti po potoku.

Medtem ko so Lunice, Zvezdice in Sončki spuščali svoje ladijce, so se nam pridružili tudi šolski otroci. Skupaj smo zapeli nekaj pomladnih pesmic in tako zadovoljni in veseli zaključili spuščanje naših gregorčkov.

Vsi zaposleni in otroci iz vrtca Medo v Krašnji se iskreno zahvaljujemo PGD Krašnja za zaježitev potoka. Še posebej pa bi se zahvalili g. Andreju Juteršek in g. Boštjanu Lavrič za pomoč pri spuščanju gregorčkov.

Meta Adamič Bahl

Vse skupine vrtca zbrane pred šolo

SKRB ZA ČISTO OKOLJE V POZABI

V Krašnji se zavedamo, kako smo lahko srečni, da lahko vsak prosti trenutek uživamo v naravi, ki nas obdaja. Le korak iz hiše in že si v gozdu ali na prostranih travnikih; kako dobro poznaš vsak skriti kotiček, kjer rastejo gobe ali pa te jutraj izza Ciclja pozdravijo prvi sončni žarki.

Vendar pa nas včasih namesto da bi uživali v naravi, začne skrbeti, ko vidimo kupe smeti, ki se kopičijo vsepovsod v okolici Krašnje.

Žalostno je, da te pločevinke, embalaža, steklo in še kaj ležijo ob cesti in poteh, ob katerih se sprehajamo z našimi predšolskimi in šolskimi otroki iz vrtca in šole. Največkrat smeti posledično zaidejo tudi na šolsko igrišče, atrij vrtca in vhod pred šolsko zgradbo.

Vzgojiteljice smo že večkrat očistile koticke na travnikih, zaposleni v šoli se trudijo čistiti šolsko igrišče, a kljub temu se smeti ponovno nakopiči in tako dobiš občutek, da je bitka spet izgubljena.

Vendar se to ne konča le pri odvrženih smeteh v okolici. Na naših vrtčevskih atrijih smo že našli polomljene deske na ograji, ob katerih bi se naši otroci lahko resno poškodovali, po tleh pa gorke odvrženih cigaret.

Narobe je, da se na to onesnaženost navadimo in jo začnemo sprejemati z določeno mero apatije. Potrebno je ob tem razmisliti, zakaj druženje mlajših ljudi lahko povzroča take posledice na naše okolje. Druženje mladine, ki je prepuščeno naključnim lokacijam v okolici, pušča za seboj kupe smeti, ob poti pa plastenke in prazne pločevinke pijač, ki so odvržene med vožnjo z avtomobilom. Mogoče tudi mlajše generacije potrebujejo pomoč, da ozavešijo svojo odgovornost za okolje, v katerem živijo. Pomembno bi bilo, da dobijo pozitiven pogled in željo po soustvarjanju bolj kvalitetnega bivanja z vedenjem, da ne delajo to samo za sebe, vendar tudi za generacije, ki še prihajajo. Zato je naloga starejših, da jim pri tem pomagamo. Kot skupnost, lahko veliko naredimo, predvsem pa se moramo zavedati, da nismo le potniki, ki potujejo skozi neko časovno obdobje, temveč da smo tukaj in zdaj in ti trenutki se ne bodo nikoli več vrnili nazaj.

Meta Adamič Bahl

NASTOP OTROK OB DNEVU STARŠEV

Ob dnevu staršev se spomnimo, kako pomembna je skrb, vzgoja in ljubezen, ki jo vsakodnevno dajemo svojim otrokom. Skupaj si vsi prizadevamo, da bi jim nudili čim lepše, brezskrbno in čarobno otroštvo.

In kaj je lahko lepšega, kot te trenutke preživeti v glasbi in plesu. Zato smo v torek, 9. 4. 2024, v Društvenem domu Frana Maslja Podlimbarskega strokovne delavke s Sončki in Zvezdicami pripravile kratek nastop, ki nas ni spomnil le na naše prijetne skupne trenutke, temveč tudi na prihajajoče pomladne dni.

Otroci so z veseljem peli, plesali, deklamirali ter uživali ob skupnem druženju.

V naš spored smo vključili deklamacije o mamici in očku, pesmice o pomladi in družini, nekaj angleških pesmic ter zaplesali in zapeli ob glasbi harmonike ljudsko pesem Ob bistrem potoku je mlin. Po zaključni deklamaciji Kavica za mamico, smo starše povabili na pogostitev s kavo in piškoti.

Strokovne delavke se zahvaljujemo staršem in skrbnikom, ki so se udeležili nastopa v tako lepem številu, in s tem omogočili, da so lahko vsi otroci nastopali.

Zahvaljujemo se tudi gospe Romani Močnik Žavbi, ki nam je omogočila nemoteno uporabo dvorane za vaje in nastop ter za dobro sodelovanje.

Strokovne delavke Vrtca Medo Krašnja

OBISK BABIC IN DEDKOV V VRTCU V KRAŠNJI

V mesecu aprilu smo v vrtcu Medo v Krašnji gostili babice in dedke naših najmlajših. V ponedeljek, 22. 4. 2024, smo jih v velikem pričakovanju sprejeli v telovadnici, kjer so otroci nastopali. Zapeli so nekaj pesmi in povedali deklamacijo. Na koncu so ob zvoku harmonike zaplesali in zapeli ljudsko pesem Ob bistrem potoku je mlin. Nato so otroci povabili svoje dedke in babice, da so skupaj zaplesali še venček ljudskih pesmi.

Po nastopu smo povabili stare starše v naše igralnice, kjer smo pripravili različne ustvarjalne dejavnosti. V letošnjem letu imamo v vrtcu rdečo nit z naslovom Prijatelji narave, zato smo za naše ustvarjalne dejavnosti pripravili različne naravne materiale.

Na koncu pa so se lahko stari starši ustavili ob manjši pogostitvi in še malo poklepetali ob družbi svojih najmlajših.

Skupaj smo preživeli čudovito dopoldne, ki nas je povezovalo v prijetnem druženju. Zaradi veselja otrok in starih staršev si želimo ta srečanja ohraniti in nadgrajevati.

Meta Adamič Bahl

Ples ob harmoniki

Pogostitev v avli

Sončki in Lunice ustvarjajo

Zvezdice

ČETRTOŠOLCI NA TABORU V KOČEVJU

Tridnevni tabor smo učenci 4.b in 4.c težko pričakovali in se v ponedeljek, 11. 3. odpravili proti Kočevju z učiteljicami Uršo Iglič, Ano Kladnik Leban in Heleno Urbanija. Center šolskih in obšolskih dejavnosti Jurček nas je pričakal z obilnim deževjem, ki ni ponehalo cel dan. Vendar nas to ni oviralo pri naših dejavnostih.

Sprejeli so nas tamkajšnji učitelji, nas seznanili s pravili in nas razdelili po sobah. V miru smo se namestili, se spoznavali med seboj, si izmislili ime sobe, oblikovali »logo« sobe, določili dežurne učence in jo mahčili na kosilo. Po njem smo se razdelili v dve skupini. Spoznali smo mesto Kočevje, se sprehodili po njem, obiskali kamnito cerkev in Rudniško jezero. Preizkusili smo se v kvizu Male sive celice in poslušali pravljico za lahko noč, ki nas je zazibala v sladke sanje.

Na gregorjevo, v torkovo jutro smo se prebudili spočiti in pripravljeni na nove aktivnosti. Po vsakdanjih jutranjih opravilih in po zajtrku, smo se razdelili v dve skupini. Ena skupina je pridobivala znanje o orientaciji, druga je spoznavala živali na Kočevskem. Največ pozornosti sta bila deležna medveda Jurček in Tonček. Nato se je ena skupina podala na raziskovanje gozda, druga je obiskala jamo Črna. Po kosilu pa je napočil težko pričakovani trenutek vožnje s kanuji po reki Rinži in čas za igro. Že kar malce utrujeni od vseh športnih aktivnosti, smo se veselili večerje. Sledil je še nočni sprehod skozi gozd, na katerem smo opazovali zvezde in življenje dvoživk v nočnih urah. Zaradi pozne vrnitve s sprehoda smo bili preutrujeni za pravljico, zato smo jo tokrat preskočili in se iskreno veselili tople postelje.

Napočil je zadnji dan našega tridnevnega tabora. Po zajtrku smo začeli umirjeno pospravljati, pakirati in se v dveh skupinah pripravljati na orientacijo in na spoznavanje živali kočevskih gozdov. Nato smo izvedli še obisk gozda in kraške jame. Pred odhodom domov smo se dobro okrepčali s kosilom in se polni nepozabnih vtisov in številnih dogodivščin veselili vrnitve v domače kraje.

Česa se bodo četrtošolci še dolgo spominjali in kaj jim je bilo zelo všeč, pa v njihovih zapisih.

- Meni je bila zelo všeč vožnja s kanuji in ko smo se pogovarjali, pa juha! *(Maja)*
- V jami smo gledali majhnega netopirčka. *(Nejc)*
- Najboljše je bilo, ko smo spali na pogradu, jedli odličen zajtrk, kosilo in večerjo, pa ko smo šli na sprehod. Bila sem vesela in navdušena! *(Lina T.)*
- Všeč mi je bila vožnja s kanujem. *(Melissa)*
- In to, da smo šli v jamo. *(Eneja)*
- Ko smo šli prvi dan na sprehod do jezera, drugi dan smo se vozili s kanuji in tretji dan smo si ogledali kraško jamo. *(Pika)*
- Kanuizem in obisk kraške jame sta mi bila najbolj všeč. *(Zala)*
- Najbolj mi je bilo všeč, ko smo se pogovarjale o hecnih stvareh in ko smo šli na nočni sprehod. *(Pika)*
- V spominu mi bo ostalo, ko smo šli v jamo in smo ugasnili lučke. Pa ko smo se peljali skozi mesto s kanujem in tudi spali smo zelo dobro. *(Vita)*
- Prvi dan smo šli na sprehod v dežju in se tudi malce igrali igre v sobah. Zapomnila si bom tudi vožnje s kanujem in obisk gozda. *(Evelin)*
- Všeč mi je bilo, ko smo preoblekli posteljnino in se peljali s kanujem. *(Lina H.)*

Četrtošolci z učiteljico Heleno Urbanija

OBISKALI SMO KRAŠENJSKI MUZEJ

Učenci PŠ Krašnja smo se v petek, 15. marca 2024, odpravili na ogled krašenskega muzeja v Pavletovo hišo. Tam nas je sprejela gospa Mojca Beguš Tič in nas seznanila s kulturno dediščino Krašnje. Popeljala nas je po muzeju in nam razložila marsikatero zanimivost o življenju nekoč. Učenci so se od blizu srečali s starimi predmeti, si ogledali stare fotografije, maketo stare šole v Krašnji in izdelke iz slame, ki so jim bili zelo zanimivi.

Spomini na preteklost še vedno živijo in prav je, da so z dediščino kraja seznanjeni tudi šolarji.

Gospo Beguš Tič se prav lepo zahvaljujemo za sprejem v muzeju.

Barbara V. Oset

VEM, DA DANES BO SREČEN DAN

V sredo, 20.3.2024, na prvi spomladanski dan, smo imeli na Podružnični šoli Krašnja prireditev z naslovom »Vem, da danes bo srečen dan«. Prireditev smo namenili našim staršem, starim staršem in skrbnikom. Dan je bil res srečen, saj je bilo vreme zelo lepo, zato smo nastopali kar na šolskem igrišču, ki se je za kratek čas spremenil v pravi oder. Učiteljice in učitelj so poskrbeli za ozvočenje ter okrasitev, mi učenci, pa za pester program. Nastopali smo učenci vseh razredov. Nekateri so peli, drugi plesali, eni pa smo recitali. Gledalci so vsak naš nastop nagradili z močnim aplavzom, kar je bil znak, da so jim bili naši nastopi všeč in so ob gledanju uživali. Po končani prireditvi, smo učenci presenetili starše z darilcem, ki smo ga sami naredili pri pouku. Nekaj časa smo se še družili na igrišču, potem pa smo skupaj s starši odšli domov. Vem, da danes bo srečen dan, je bil naslov, ki je bil še kako primeren za našo prireditev, saj smo v srca naših staršev prinesli srečo in veselje.

Zarja Kogovšek, 5. c

ŠOLSKI PESNIŠKI NATEČAJ

V knjižnicah na vseh treh lokacijah je od 21. marca, ob svetovnem dnevu poezije, in do konca aprila potekal pesniški natečaj. »Namenjen je bil pisanju preprostih pesmi, kjer učenci dokažejo osnove pesnjenja. Da napišejo svojo lastno pesem s smiselno in spoštljivo vsebino, da se besede tudi rimajo in da je besedilo napisano v obliki kitic«, pravi knjižničarka Danica Dolar.

V Krašnji sta komisijo v sestavi knjižničark Danice Dolar in Tanje Senica najbolj navdušili pesmi z naslovom Psička Lori avtorice Zarje Kogovšek iz 5. c in pesem Lačne misli mačke Tačke avtorice Ane Štrukelj iz 3.c.

Nagrajenkama iskreno čestitamo!

Helena Urbanija in Tanja Senica

OB PRAZNIKU STARŠEV NA PŠ KRAŠNJA

Na materinski dan smo imeli na PŠ Krašnja prav poseben dogodek. Starše smo povabili na jutranjo čajanko oz. kavo ter s prijetnim klepetom in druženjem naredili uvod v pozitiven začetek tedna.

Bilo je prav prijetno.

Barbara V. Oset

DEŽEVEN DAN JE KRAŠEN DAN!

Saj veste, kaj pravijo: Ni slabega vremena, je le neprimerna oprema. S tem rekom v mislih smo se učenci in učitelji prve triade PŠ Krašnja konec marca odpravili na pohod, čeprav ni bilo napovedano prav lepo vreme. Obuli smo pohodne ali zimske čevlje, oblekli jakno s kapuco in v nahrbtnik poleg malice pospravili še dežnik.

Izpred šole smo se odpravili do reke Radomlje in ob njej do večjega travnika. Pot je bila mokra in blatna, občasno smo si nadelali kapuce ali odprli dežnike, hujšega pa ni bilo. Ko smo postali lačni, smo si privoščili malico pod dežniki, česar ne doživi vsak.

Na poti do šole pa smo se ogreli še z vzponom na Kovček. Res, da smo umazali hlače in zmočili kake nogavice, a spoznali smo, da je tudi pohod med kapljami možen ter da je lahko prav zabaven.

Katarina Bergant

OBISK LUTKOVNEGA GLEDALIŠČA LJUBLJANA

V ponedeljek, 8.4. 2024 je bil za učence PŠ Krašnja kulturni dan. Obiskali smo Lutkovno gledališče Ljubljana in si ogledali predstavo Peter Pan. Kljub temu, da je bila relativno dolga, so nas igralci z odlično igro in skrbno pripravljeno scenografijo držali v pozornosti ves čas ogleda. Po koncu predstave smo se povzpeli še na Ljubljanski grad, kjer smo pomalicali in uživali v lepem razgledu na naše glavno mesto.

Nejc Novak

ŽOGICA NOGICA

V sredo, 17. 4. 2024, smo na Podružnični šoli v Krašnji gostili vzgojiteljice iz vrtca Medo. Zaigrale so nam lutkovno predstavo z naslovom Žogica Nogica. Otroci so bili navdušeni tako nad predstavo, kot nad ročno izdelanimi lutkami, sceno in glasbeno spremljavo. Nastopajoče so nagradili z močnim aplavzom, nasmehi in iskricami v očeh.

Za odlično uprizoritev se vzgojiteljicam najlepše zahvaljujemo.

Helena Urbanija

5.C V ŠOLI V NARAVI NA DEBELEM RTIČU

Šole v naravi se je udeležilo 67 učencev od skupaj 71, ki obiskujejo 5. razred. Izvedli smo 20-urni plavalni tečaj, 3 dneve dejavnosti, več delavnic, pouk ter se zvečer zabavali ob športnem kvizu, mladinskem filmu, tematskem disku "Najbolj odštekani stil", zaključili pa smo z večerom "Debeli Rtič ima talent".

Plavalni tečaj smo izvedli v 25-metrskem bazenu, učenci so bili razdeljeni v 6 homogenih skupin. Poudarek je bil na učenju 3 plavalnih tehnik, in sicer prsne, kravla in hrbtne tehnike. S pomočjo plavalnih pripomočkov in raznovrstnih vaj so učenci prišli do plavalnega znanja, ki smo si ga učitelji načrtali kot cilj. Poleg tega smo vadili tudi skok na glavo in nadvodne obrate, zadnji dan tečaja pa je bilo nekaj časa namenjenega prosti igri v vodi. Prav tako je v petek sledilo preverjanje znanja plavanja in napredka. 15 učencev je osvojilo bronastega morskega psa, 8 učencev zlatega delfina, 34 srebrnega delfina, 9 bronastega delfina, 1 učenka pa zaradi poškodbe ni plavala. Učitelji smo bili zelo ponosni, saj so učenci dosegli nadpovprečne rezultate.

Poleg plavalnega tečaja, ki je rdeča nit letne šole v naravi, je bil čas tudi za druge aktivnosti. Med tednom so izvedli ure pouka, ki so bile prilagojene delu zunaj, v naravi. Poleg tega so imeli učenci tri delavnice, in sicer Biološko pot, kjer so spoznavali evolucijo razvoja organizmov, živali in človeka. Pri delavnici Gozdna dogodivščina so morali učenci pokazati svojo iznajdljivost in domišljijo ter tako rešiti različne izzive (uganke, ročne in miselne spretnosti, različne načine sporazumevanja kot npr. Morsejevo abecedo itd). Poudarek je bil na skupinskem delu. V četrtek je sledil še ogled mediteranskega parka, gre za čudovito okolico v zdravilišču Debeli Rtič, ki ponudi raznovrstno mediteransko rastlinje. Nekaj ur v tednu je bilo namenjenih tudi športnim igram (nogomet, med dvema ognjema, odbojka, badminton ...) ter prosti igri v naravi in na igralih.

Vodja šole v naravi, Alenka Perhavec, je pohvalila letošnje petošolce, ki so v tem tednu pokazali zelo marljivo delo v bazenu, pridno so sodelovali pri pouku in drugih dejavnostih in vsi skupaj so preživeli čudovit teden v šoli v naravi. Tudi njihovo vedenje je bilo lepo in spoštljivo.

Kaj pa so zapisali o šoli v naravi fantje iz 5.c?

»Imeli so zelo dobro hrano in veliko izbire. Po zajtrku in pred večerjo smo imeli plavanje. N plavanju sem se imel fino. Vsak večer so učitelji pripravili pester program dejavnosti. Veliko smo bili tudi na igrišču.« (Luka)

»Prvi dan smo se razdelili v plavalne skupine in ko smo odplavali svoje, smo odšli na obalo. Našli smo različne školjke in mrtvega škampa. Potem smo se odpravili nazaj v hotel, počakali še ostale in nato odšli na igrišče. Popoldne smo spet plavali. Po večerji smo imeli prosti čas, nato pa v dvorani športni kviz. Po kvizu smo šli v sobe se oprhati, umiti zobe in spat. Tako se je končal prvi dan.« (Irenej)

»Na Debelem Rtiču je bilo zelo super! Hrana dobra, dobre sobe in dobra igrala. Pet dni smo se igrali in se zabavali.« (Nejc)

Helena Urbanija in Alenka Perhavec

OBISK ARBORETUMA

April je bil letos vremensko prav poseben mesec. Prinesel nam je nenadno otoplitev, ki ji je sledila prav tako nenadna ohladitev. Zato smo se tik pred prvomajskimi prazniki učenci in učitelji PŠ Krašnja odpeljali v Arboretum Volčji Potok obuti v zimske čevlje in topla oblačila, saj so nam vremenoslovci napovedali hladen in deževen dan.

V Arboretumu smo si pod vodstvom tamkajšnjih vodič sprehodili po parku. Slišali smo veliko zanimivega o rastlinah, njihovem izvoru, razmnoževanju in uporabi. Videli smo živali, ki imajo rade vlago, in ugotovili, da park živi tudi na deževen dan. Njegovo barvitost smo popestrili s pisanimi dežniki, pticam pa smo pri petju pomagali z zvonjenjem na zvonček želja. Če so se nam uresničile, pa ugotovite sami.

Katarina Bergant

DRUŽENJE Z IGRALCEM NIKOM ŠKRLECEM

Učenci PŠ Krašnja so tudi v tem šolskem letu sodelovali v projektu »Bralna značka«. 43 osnovnošolcev od 60 je celo leto pridno bralo in osvojilo bralno značko. Za nagrado so se udeležili druženja z igralcem Nikom Škrlecem, ki je potekalo v sredo, 8. 5. v Športni dvorani na Brdu. Igralec je mladim postavil vrsto izzivov s »posebnim« kolesom, seznanil jih je z učenjem žongliranja in sestavljanjem Rubikove kocke. Dejal je, da se je potrebno v življenju neprestano učiti. In vedno, ko se začnemo učiti nekaj novega, imamo na začetku vrsto težav, nam ne gre, pa vendar z vztrajnostjo in neprestano vajo, ponavljanjem nam sčasoma uspe. Postanemo uspešni. Učenci so bili nad razgibano predstavitvijo in druženjem navdušeni.

Helena Urbanija

KOLESARSKI IZPIT NA PŠ KRAŠNJA

Krašenjski petošolci so v petek, 10. maja 2024, uspešno odpeljali glavno vožnjo za kolesarski izpit po cesti skozi vas. Pod budnim in strogim nadzorom učiteljice Helena Urbanija in policistke Agate Lucije Jevnikar so suvereno in samozavestno pokazali svoje kolesarsko znanje in tako uspešno opravili izpit.

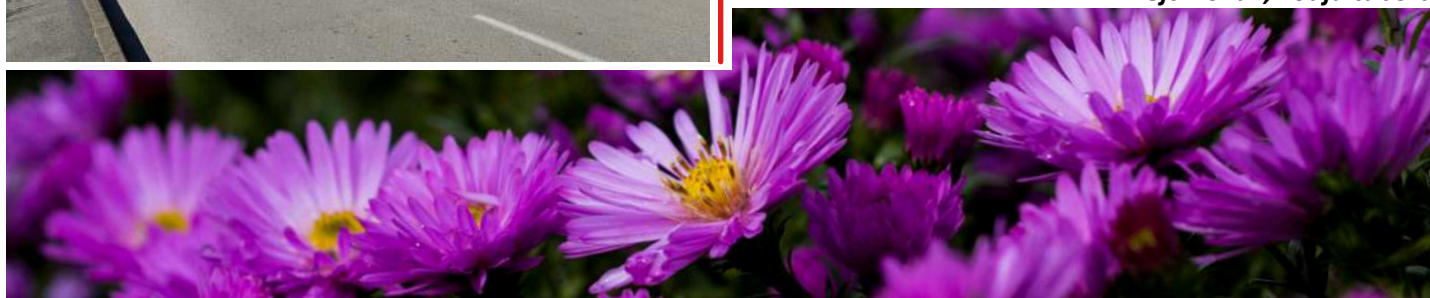
Helena Urbanija

POROČILO NARAVOSLOVNO-PLANINSKEGA TABORA ZA 1. C IN 1. D

Od srede, 15. 5. do petka, 17. 5. 2024 so se učenci 1. c in 1. d udeležili naravoslovno-planinskega tabora na turistični kmetiji Zgornji Zavratnik v Lučah. Tabora se je udeležilo 33 učencev. Sredi neokrnjene narave smo preživeli zelo prijetne dni. Vreme nam je bilo, kljub slabi napovedi, zelo naklonjeno, (z izjemo enega popoldneva), na tem mestu pa gre velika zahvala tudi gospodarici kmetije, gospe Simoni, ki je skrbno in ažurno prilagajala program glede na vremensko napoved. Tako smo lahko izpeljali praktično celoten načrtovani program. Spoznavali smo naše kulturno izročilo, ljudske ples in glasbo in rajali ob zvokih ljudskega instrumenta, harmonike. Obiskal nas je pastir, ki nam je predstavil, kako je nekdaj potekalo delo pastirja ter nas navdušil z iskričnim in zanimivim pripovedovanjem pastirskih zgodb ter anekdot, naučil nas je tudi pastirske pesmi. Obiskal nas je še pletar, ki nam je predstavil staro domačo obrt, pletarstvo, nam pokazal, kakšne koše in košare izdeluje pri svojem delu ter nas naučil, kako si lahko sami izdelamo košarico. Tako smo razvijali svoje ročne spretnosti in se preizkusili v pletenju košaric, vsak otrok si je spletel svojo. Z obiskom pastirja in pletarja smo tako na najboljši možen način ponavljali znanje o življenju nekoč, ki smo ga pridobivali že v šoli. Seveda smo dodobra spoznali in si natančno ogledali tudi vso kmetijo ter njeno okolico, od blizu videli živali, ki živijo na kmetiji, prašice, petelina, kokoške, krave in avtohtono pasmo ovc, ki je značilna za te kraje (Jezersko-solčavska ovca). Od blizu smo opazovali tudi travniški sadovnjak, kjer rastejo jabolane, slive, hruške, orehi in ostala drevesa še iz časov prednikov gospodarice kmetije. Seveda smo veliko prostega časa namenili igri in gibanju na lepem igrišču z igrali, ki je pred kmetijo, različne štafetne in športne igre pa smo se igrali tudi na športnem igrišču v okolici kmetije, saj nas je obiskala športna pedagoginja. Na koncu bi se rad zahvalil učiteljicama, Mojci Sušec in Tini Brate, ki sta skrbno in vestno bedeli nad otroki ter naredili vse, da bi bilo otrokom lepo in da bi bil tabor za njih pravo doživetje. Takisto seveda lahko rečem tudi za gospodarico kmetije, gospo Simono in vso osebje, zaposleno na kmetiji, ki je bilo do nas zelo prijazno in gostoljubno. Gospe Simoni gre res velika pohvala za vso organizacijo programa, ves trud in vso prijaznost pri delu z nami, učitelji in otroki. Vidi se, da svoje delo opravlja srčno in predano, saj se hitro opazi, da je poleg odlično pripravljenega in skrbno načrtovanega programa, počutje otrok na taboru na prvem mestu. Kadar je tako, ne gre drugače kot, da je tabor pravo doživetje, poleg tega pa je prva izkušnja vedno zelo pomembna. Prvošolci so se imeli po lastnih besedah in vtisih odlično, zato se že vsi veselijo prihodnjih taborov. Zahvala tudi vam, staršem in skrbnikom za izkazano zaupanje.

Nejc Novak, vodja tabora

EVROPSKE VOLITVE 2024

KAKO SMO VOLILNI OPRAVIČENCI GLASOVALI V KRAJEVNI SKUPNOSTI KRAŠNJA

V nedeljo, 9. junija 2024 so tudi na volišču št. 017 v POŠ Krašnja potekale volitve kandidat in kandidatov za poslance iz Republike Slovenije v Evropski parlament.

Volilni opravičenci pa so glasovali tudi o štirih posvetovalnih referendumih in sicer o obravnavi ureditve pravice do pomoči pri prostovoljnem končanju življenja, o uvedbi preferenčnega glasu za volitve poslank in poslancev v Državni zbor Republike Slovenije, o gojenju in predelovanju konoplje v medicinske namene ter o gojenju in posedovanju konoplje za omejeno osebno rabo.

Kandidati za poslance Republike Slovenije v Evropski parlament so bili imenovani na enajstih listah. Na vsaki listi je bilo predlaganih devet kandidat in kandidatov. Volivci smo lahko svoj glas oddali le eni listi kandidatov in na tej listi smo lahko oddali tudi preferenčni glas posamezni kandidatki ali kandidatu za poslanca v Evropski parlament.

Odločali smo se na naslednjih enajstih listah kandidat in kandidatov:

GIBANJE SVOBODA

SLOVENSKA DEMOKRATSKA STRANKA – SDS

VESNA – zelena stranka

DEMOKRATIČNA STRANKA UPOKOJENCEV SLOVENIJE – DeSUS in DOBRA DRŽAVA

SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA - SLS

NOVA SLOVENIJA – KRŠČANSKI DEMOKRATI

LEVICA

ZELENI SLOVENIJE

SOCIALNI DEMOKRATI – SD

DRŽAVLJANSKO GIBANJE RESNI.CA in

NIČ OD TEGA

V KS Krašnja je bilo na volilnem seznamu 612 volilnih opravičencev. Za kandidatne liste je bilo oddanih 258 glasovnic (41,68 %) od tega je bilo veljavnih 241 glasovnic. Tudi za vse štiri referendume je bilo oddanih 258 glasovnic z nekaj neveljavnimi glasovi.

Največ glasov je dobila Slovenska demokratska stranka – SDS in sicer 66 glasov. 42 glasov je prejela Nova Slovenija – krščanski demokrati, 34 Gibanje Svoboda, Vesna – zelena stranka 30, Slovenska ljudska stranka SLS 19, Socialni demokrati – SD 18, Državljsko gibanje Resni.ca 16, Levica 7, Nič od tega 5, Demokratična stranka upokojencev Slovenije – DeSUS in Dobra država 4 in Zeleni Slovenije 1 glas.

S preferenčnimi glasovi na vseh voliščih v Sloveniji so bili v Evropski parlament izvoljeni:

Romana Tomc, Branko Grims, Zala Tomažič in Milan Zver iz Slovenske demokrat stranke – SDS, Irena Joveva in Marjan Šarec Gibanje Svoboda, Vladimir Prebilič Vesna – zelena stranka, Matej Tonin Nova Slovenija – krščanski demokrati in Matjaž Nemec Socialni demokrati – SD.

Na volišču v KS Krašnja so izvoljeni poslanci za Evropski parlament prejeli naslednje število preferenčnih glasov.

Romana Tomc 24, Branko Grims in Zala Tomašič 8, Milan Zver 2, Irena Joveva 15, Marjan Šarec 7, Vladimir Prebelič 23, Matej Tonin in Matjaž Nemec 12.

REZULTATI GLASOVANJA O POSVETOVALNIH REFERENDUMIH

Posvetovalni referendum o obravnavi ureditve pravice do pomoči pri prostovoljnem končanju življenja:

Oddanih glasovnic 258, veljavnih glasovnic 255. ZA je glasovalo 125 PROTI 130 volilnih opravičencev.

Posvetovalni referendum o uvedbi preferenčnega glasu za volitve poslank in poslancev v Državni zbor Republike Slovenije:

Oddanih glasovnic 258, veljavnih glasovnic 252. ZA je glasovalo 170, PROTI 82 volilnih upravičencev.

Posvetovalni referendum o gojenju in predelovanju konoplje v medicinske namene:

Oddanih glasovnic 258, veljavnih glasovnic 256. ZA je glasovalo 161, PROTI 95 volilnih opravičencev.

Posvetovalni referendum o gojenju in posedovanju konoplje za omejeno osebno rabo:

Oddanih glasovnic 258, veljavnih glasovnic 254. ZA je glasovalo 133, PROTI 121 volilnih opravičencev.

Vsem izvoljenim poslankam in poslancem čestitamo in jim želimo, da bodo pri delu v Evropskem parlamentu uspešni in, da bodo skušali uresničiti kar največ idej in pozitivnih odločitev v prid miru ter blaginjo vseh državljank in državljanov naše domovine Slovenije.

Vir podatkov: pomožno gradivo, javno objavljeno na oglasni deski pri vhodu na volišče POŠ Krašnja.

Tekst: Marjan Štrukelj

TUDI LANSKI MESECI JULIJ, AVGUST IN SEPTEMBER SO MINILI TAKO, DA SE JE NANJE VREDNO VSAJ MALO SPOMNITI

KAKO JE BILO V TEM ČASU V NAŠI KS Z VREMENOM IN KAJ VSE POMEMBNEJŠEGA SE JE ŠE ZGODILO.

Čas letošnjih prvomajskih praznikov je bil kar nekaj dni zaznamovan s slabim, deževnim vremenom, kar mi je omogočilo, da sem se spravil k pisanju tega prispevka, za katerega sem, kot vedno, prelistal nekaj strani lanskoletnega osebnega dnevnika, ki vsebinsko ni prilagojen le zapisovanju vremenskih dogodkov in nekaterim ostalih dogodkom v KS Krašnja, ampak je v njem zapisano še marsikaj drugega, predvsem osebno in družinsko aktualnejšega.

Poletje, h kateremu pripadata tudi meseca julij in avgust ter september, ki čas v letu že prevesi v jesen, so nam tudi v letu 2023 krojili usodo vremena in številnih drugih prijetnih in manj prijetnih dogodkov. Za vse bralce glasila sem za tokratno branje izbral naslednje zapiske.

VREME – JULIJ 2023

Naj že na začetku zapišem, da je bil lanski mesec julij tipično poletni, z več suhimi dnevi (18) in manj deževnimi (13). Najtoplejši dan je bil ponedeljek 17. in sicer so temperature zraka porasle na visokih 33 stopinj. Zvrstilo se je tudi nekaj hudih neurij. Zabeležil sem vsaj štiri.

Sicer pa nekoliko podrobneje takole.

Prvi dan meseca julija 2023 je bila sobota, ki je popoldan prinesla nekaj malega dežja. Nedelja je bila prijetna pri 23. stopinjah. Ponedeljek, 3. 7. je bil večino dneva oblačen, zvečer je začelo grmeti in deževati. Deževalo je tudi še nekaj preostanka noči.

V času od 5. do 9. je bilo nekaj deževnih kapljic le 6., preostale dni je zaznamovala porast temperature in občasna sopia.

Od 10. dalje so se temperature občutno dvignile. saj skoraj ni minil dan, da ne bi presegle 30 stopinj. Enako vreme nas je spremljalo vse do 17., ko sme se le enkrat soočili z dokaj burnim je sledilo tudi še ves preostanek tega dne. Toče k sreči ni bilo! Temperature so se primerno znižale. Tja do 22 stopinj.

Čas lanskoletnega meseca julija od 18. do 22. je vremensko mineval precej pestro. Neurje z močnim vetrom in obilnimi padavinami nas je presenetilo ta večer okoli 19. ure. Naslednje v sredo, 19. okoli 15. ure. Četrtek 20. nam je nekoliko prizanesel z le eno krajšo, a obilno ploho okoli 22. ure. Še najbolj intenzivno so nas zaskrbeli močni sunki vetra, nalivi, tudi s točo, že v noči na petek 21. in nato še pogostokrat ves omenjeni dan. To nestanovitno in dokaj nevihtno vreme se je zaključilo z 22. v mesecu s tremi plohami v popoldanskem času in upali smo, da se bo vreme končno le ustalilo, a žal, ni bilo tako. Le 23. je dan minil tako, kakršnih smo si želeli. Že naslednje trije dnevi, 24., 25. in 26 so bili spet precej mokri, z obilico ploh, grmenjem, udari strel in močnejšimi sunki vetra. K sreči hujših posledic ni bilo. Vse do konca meseca je bilo vreme dokaj stanovitno, le v nedeljo, 30. je od zgodnjega jutra do dopoldneva deževalo. Temperature niso presegale 24 stopinj.

Nekateri lanskoletni vremenski dogodki meseca julija so vsaj nekoliko pokvarili čas počitnic in dopustov. Zagotovo pa so brez posebnih posledic dodobra z vodo napolnili strugo potoka Radomlje in namočili tudi rodovitno zemljo.

DOGODKI – JULIJ 2023

2. julij 2023 Praznovali smo žegnanjsko nedeljo;

7. Spominska slovesnost na Korenu;

18. Na pokopališču v Krašnji smo se poslovili od Marte Pogačar iz Krajnega Brda;

25. Komunalno podjetje Prodrik nas je obvestilo o obveznem prekuhavanju vode.

31. Preklic obveznega prekuhavanja vode.

VREME – AVGUST 2023

Mesec avgust se je pričel precej deževno. Naslednja dva dneva sta bila suha, na kar nam spet ni bilo prizanešeno z lepšim vremenom. Vsaj od 4. do 7. ne! V tem obdobju je spet pogostokrat deževalo, še posebej pa nas je vremensko dogajanje zaskrbelo v ponedeljek, 7., nekaj minut pred 15. uro, ko se je nebo razbesnelo v, k sreči krajše neurje, ki ga je spremljalo obilno deževje, toča, grmenje, udari strel,..... Tudi temperature niso bile prav nič skladne z letnim časom. Bilo je le okoli 16 stopinj.

Sledila sta dva suha dneva. Nekaj malega dežja je padlo še v noči na 10. in isti dan tudi še dopoldan in zgodaj popoldan.

V naslednjih petih dnevih smo bili deležni lepšega in povsem suhega vremena in tudi temperature zraka so hitro poskočile na slabih 30 stopinj V naslednjih treh dnevih se je nestanovitno vreme ponovilo. Razen občanih krajših deževnih obdobj se kaj hujšega ni dogajalo.

Sobota, 19. avgusta je za dalj časa »odgrnila zaveso« prikazu lepšega in za poletje primernejšega vremena, ki nas je z obilico sonca, visokimi temperaturami, tudi do 33 stopinj, razvajalo skoraj vse do konca meseca. Nekoliko so ga z dežjem pokvarili le še ponedeljek, torek, in sreda 28., 29, in 30., zadnji dan v mesecu pa je minil brez padavin.

Menim, da smo morali biti z 21. suhimi dnevi, 8. deževnimi in le dvakrat z nekoliko burnejšim vremenskim dogajanjem kar zadovoljni. Veliko več skrbi in trpljenja pa so v začetku meseca začeli doživljati številni državljani, ki so jim silovite poplave marsikje uničile vse. Prav vse!

Držimo pesti in upajmo, da se kaj podobnega ne bo nikoli več zgodilo!

DOGODKI – AVGUST 2023

5. avgust 2023 Intervencija PGD Krašnja pri odpravljanju posledic poplav v Občini Mengeš;
12. Naši gasilci so skupaj z ostalimi PGD iz GZ Lukovice sodelovali tudi pri odpravljanju posledic poplav v Občini Ljubno;
Nekaj prostovoljcev iz naše KS se je v sklopu vse občinske akcije udeležilo odpravljanja posledic poplav v Kamniku in Sneberjah;
15. Praznik Marijinega vnebovzvetja;
23. Na pokopališču v Krašnji smo se poslovili od Sineta Cerarja, ki je umrl 18. avgusta;
25. Na pokopališču v Krašnji smo se poslovili od Rafaela Jerasa, ki je umrl 19. avgusta;

VREME – SEPTEMBER 2023

Z vremenom lanskega meseca septembra smo bili lahko zelo, zelo zadovoljni, saj je bilo kar 24 dni suhih, brez kapljice dežja in le šest dni ga je pospremlilo deževno vreme.

Ko so se prvi dan otroci vrnili v šolske klopi, je dan minil v znamenju že bolj sončnega vremena, temperature so se gibale med 15. in 26. stopinjami. Da se je bližala jesen, so nas že tudi opozarjale občasne jutranje meglice in rosa.

Vse do četrтка 14. so bili dnevi drug za drugim prelepi. Sončni in precej topli. Ta dan pa smo bili deležni nekaj dežne rose, kasneje, v popoldanskem času pa tui nekaj obilnejših padavin.

Ponovno so sledili štirje dnevi lepega vremena, v noči na 19. je bilo v prvih urah kar nekaj zaporednih, močnih nalivov. 20. je bilo ponovno suho. Naslednje tri dni je občasno deževalo, še najbolj v nedeljo, 24., preostalih šest dni pa smo ponovno uživali v prijetnih, skoraj že jesenskih dnevih.

Zagotovo bomo veseli, če bi se vreme lanskega septembra ponovilo tudi letos.

DOGODKI – SEPTEMBER 2023

3. september 2023 KUD Fran Maselj Podlimbarski je organiziralo tradicionalno srečanje ljudskih pevcev » Na vasi je lepo, ko na kanalu pod lipo zapoje;
14. Izšla je 245. številka glasila Društveni informator;
17. Po nedeljski maši so se v župnišču srečali bolni in ostareli župljani;
23. Državni praznik –Dan slovenskega športa;
28. Portal domzalec.si je poročal o neznancih, ki naj bi pred šolo v kombi vabili otroke. Posredovala naj bi tudi policija.

Ko sem se po treh urah pisanja tega prispevka in z listanjem osebnega dnevnika ozrl skozi okno, sem opazil, da še vedno dežuje. Kljub vsemu sem bil zadovoljen, da sem še enkrat več za bralce glasila opravil nalogo, ki jo sicer že dolgo časa posebno rad opravljam. Še posebej za to, da nadaljevanje zbiranja zanimivega domačega arhiva nebi zamrlo.

Vsem, ki radi prelistate društveno glasilo, tudi tokrat želim, da boste v njem, poleg tega prispevka, z veseljem prebrali tudi vse preostale zanimive vsebine, ki so izključno povzetek nekaterih pomembnejših dogajanj minulega časa v naši KS.

Naslednji prispevek o vremenu in dogodkih bo objavljen v glasilu meseca septembra. Spomnil nas bo na čas zadnjih treh mesecev prejšnjega leta.

Marjan Štrukelj

MARIJA STRAŽAR - UŽINOVA MICI

Pride čas, ko se moramo za večno posloviti od nekoga, ki smo ga imeli radi. In danes se poslavljam od tebe, draga mama Mici.

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.*

Vsem nam je tesno pri srcu, saj izgubljam eno izmed nam dragih in ljubih oseb.

Pred 83 leti si se rodila mami Mariji in očetu Francu. Že kmalu po rojstvu si izgubila očeta. Z mamo sta bili izgnani v Nemčijo, kjer sta preživeli tri leta. Ko si imela štiri leta, si se vrnila nazaj na Koreno, kjer sta si z mamo ustvarili dom. V otroštvu ti ni bilo lahko, a si vseeno vedno ohranjala optimizem in dobro voljo. V mladih letih si spoznala moža Staneta, s katerim sta si ustvarila družino. Delo vama ni bilo tuje, saj sta morala poskrbeti za kmetijo. V zakonu sta se vama rodili dve hčerki, Zdenka in Erika. Čeprav si se morala v življenju marsičemu odreči, si hčerkama nudila največ kar si lahko. Vzgojila si ju v poštenu in skrbni osebi. Poleg svojih dveh hčera si skrbela tudi za rejence, katerim si nudila topel dom. Z veseljem so te radi obiskali ali te poklicali tudi še v poznejših letih, ko so se že osamosvojili. Veliko veselja so v tvoje življenje prinesli vnuki Simona, Uroš in Sara. Zadnja leta si se rada družila s pravnuki Hano, Zalo, Jakobom, Zojo in Filipom, ki so ti občasno radi tudi malo pomagali. Z veliko mero potrpežljivosti si jih učila plesti kite, šivati gobelin, štrikati in še mnogo drugega. Vedno so te bili veseli in so te z veseljem obiskovali. Rada si kuhala, pekla kruh in s tem si nas vse razvajala. Prosti čas si rada preživljala tudi s svojimi prijateljicami iz društva Korenine. Skupaj sta se rade odpravile na kakšen izlet in se podružile na praznovanjih. Bila si tudi dolgoletna članica aktivna kmečkih žena Lukovica, Krajevnega združenja borcev za vrednote NOB Krašnja in KUD Fran Maslja Podlimbarskega Krašnja.

Pred dobrim tednom dni nas je pretresla novica, da si hudo zbolela. Žal je bilo tvoje telo preutrujeno in si izgubila bitko.

Šele sedaj ko te ni, te bomo močno pogrešali. Iskreno smo ti hvaležni za vse, kar si nam dala in česar si nas naučila. Za vedno boš ostala v naših srcih.

Zapisala Simona Pestotnik

POSLOVILNI GOVOR ZA MAMO REZKO

*Težke reči mi pravi veter nocoj,
grenke in bistre pozdrave mi nosi,
tiho v vejevju tam joče in prosi kot
da na tihem žaluje za menoj!*

Zbrali smo se, da se za vedno poslovimo od Rožekarjeve mame Rezke - Terezije Batič iz Kopolj. Življenje je kot knjiga; ima rojstvo in otroštvo kot uvod; mladost in ustvarjanje je vrhunec kot jedro; spomini in analiza prehojene poti pa je neke vrste zaključek in slovo!

Teta Rezka Batič se je rodila 12. oktobra 1931. leta mami Frančiški in očetu Francu Novak - Jernačevim na Krajnem Brdu kot četrta po vrsti njihovih petih otrok. Dva brata in dve sestri: Jože, Francelj, Francka in najmlajša Minka so bili vesela družba; vzgojeni za trdo delo, vero in poštenost, a kljub obilici dela se je našel tudi za igro kak delček dneva. Zelo dobri prijatelji so bili, to je teta velikokrat omenila.

Prišli so tudi žalostni momenti - zbolela je sestra Francka in komaj 10-letna umrla. Žalost je v družini pustila globoke rane. Začela se je vojna, ki je tudi Rezki preprečila obisk šole v Krašnji, in kar je bilo še huje je bil na pragu domače hiše ranjen 17-letni brat Jože, ki je nekaj dni zatem umrl.

Za otroke in starše so bili to težki trenutki. Čeprav je z njimi živel tudi mamin brat, stric Jože, je bilo dela vse več. Vojna se je končala, treba je bilo še malo v šolo, veliko pomoči pa so potrebovali na očetovem rojstnem domu v požganem Zlatem Polju, da so si zgradili nova domovanja.

Težavam ni bilo konca: prišla so 50-ta leta, zbolela sta ata in stric Jože, brat Francelj pa je moral za 2 leti k vojakom, po odsluženju pa še dvakrat po pol leta na orožne vaje. Za delo na kmetiji so ostale 3 ženske - mama, Rezka in Minka. Teta Rezka je velikokrat omenila da so bili to težki časi, da jih je tudi država dobro skubila z davki in obvezno oddajo. Še dobro, da so jim sorodniki - stric in bratranci iz Zlatega Polja vračali pomoč.

1952. leta je po hudi bolezni umrl oče Franc, star komaj dobrih 51 let, 3 leta zatem pa še 54-letni stric Jože, ko že Rezke ni bilo več v Krajnem Brdu.

Rezka je bila delovna in brhka in to je opazil tudi čevljar Stanko Batič iz Kopolj. Na velikonočni ponedeljek, teden dni pred njenim slovesom, smo bili pri njej na obisku, nam je poleg mnogo drugih zanimivosti pripovedovala tudi kako vztrajno jo je snubil in seveda uspel. 9. maja 1953 sta se s Stanetom Batič poročila, preselila se je na njegov skromni dom v Kopolje, koder jo je težko pričakovala tudi tašča Rezka.

Vajena trdega dela jo ni presenetilo, da so že naslednji dan po poroki začeli z gradnjo nove hiše (skozi okno je pokazala kje je stala stara hiša in kje je mešala malto). Da so pridno delali je dokaz, da je že 4.4.1954 ugledal luč sveta sin Janez, 12.11.1955 sin Marjan, 26.7.1957 pa še hči Anica.

S skupnimi močmi so krotili otroke, ata Stanko je bil večji del v šušarski delavnici, da je lahko finančno vzdrževal družino, tašča je gospodinjala, Rezka pa je imela dovolj dela na zahtevni njivi. Če je bilo slabše vreme in je mož potreboval pomoč v delavnici je bila Rezka vedno pripravljena na pomoč pri težjih opravilih.

Rezka je bila od otroštva vajena, da je polno zaposlena, zato so se s taščo in možem odločili, da v svoj dom sprejmejo v varstvo in skrbništvo tudi druge otroke, kateri so potrebovali skrbništvo in topel dom. Nekaterim je bila že tašča skrbnica, zato se je tudi Rezka odločila, da bo opravljala to plemenito dejavnost.

Pri Rožekarjevih se je zvrstilo kar precej mladih, nekaj za krajše obdobje, drugi za dlje časa.

Vse svoje otroštvo in mladost sta pri Rožekarjevih ostala Alenka in Bojan. Alenka si je z Andrejem ustvarila svojo družino in se redno vračala v Kompolje k mami Rezki. Bojan je ostal še dlje, skoraj do svoje upokojitve in tudi on jo je veliko obiskoval in jo vedno klical mama.

Pa so bili tudi žalostni in težki časi.

Januarja, leta 1972 je Rezki umrla mama, še v istem letu, decembra 1972 pa jo je doletela najhujša tragedija v življenju, saj tako je večkrat povedala, namreč na domačem podu se je na slamoreznici hudo poškodoval in dva dni zatem v bolnišnici umrl 17-letni sin Marjan. Te bolečine ni nikoli prebolela, vedno ji je pritekla solza če je bil pogovor v tej smeri.

5 let kasneje, 1977 je odšla tudi tašča, že pred tem 1975 se je odselila tudi hči Ani, ki si je z možem Marjanom ustvarila družino, saj se je rodil prvi vnuk Marjan na katerega se je ponosna babica zelo navezala, čez nekaj let je dobila tudi vnukinjo Vesno.

Da se družina ni preveč zmanjšala je poskrbel sin Janez, ki je k hiši pripeljal ženo Ivanko, kmalu zatem pa je na svet prirojala vnukinja Vida, kmalu tudi Tatjana, nato pa še peti vnuk Jože.

Leta 2002 je umrl mož Stanko. Še dobro, da je imela vnuke, hkrati pa so prihajali tudi pravnuki; kar devet se jin je nabralo; kako je bila vesela, če je lahko komu pripovedovala o njih, pa tudi njim je marsikaj povedala in jim zaupala.

Zelo je bila zadovoljna da so na domači zemlji zgradili svoje domove sin Janez in vnukinja Tatjana, katera ji je bila poleg snahe Ivanke v ogromno pomoč, saj je za vse poskrbela, pa naj si bo za prevoz k zdravniku in v bolnico ali pa za nego doma. To je Rezka vedno znala tudi pohvaliti.

V času Corone pred 4-mi leti je tudi Rezka pristala v bolnici - pa se je govorilo, sedaj bo pa konec z njo – ko pa je prišla domov pa se je pošalila, zdajle bi bilo pa kar malo prekmalu, ne dam se še.

Ko se je pred dobrimi 14-letmi poslovil brat Francelj in pred dobrim letom še sestra Minka je z veliko resnostjo rekla - no, sedaj bom pa jaz na vrsti iz te generacije, saj ni nobenega več, pa tudi take starosti že nekaj generacij Jernačevih ni noben dočakal.

Zelo je bila potrta in v skrbah, ko je izvedela da sta zbolela hči Ani in zet Marjan, ki pa je žal kmalu umrl. Zelo ga je pogrešala, še bolj pa je bila v skrbi za hčerino zdravje.

Teta Rezka - Rožekarjeva mama je bila pravi zaklad spominov, dogodkov in podatkov. Veliko je znala povedati tudi o gradnji zvonika poleg kapelice v Krajnem Brdu, čeprav ji je bilo takrat le 5 let. Izgubili smo bogat zaklad lokalne zgodovine.

Zadnji list v vaši knjigi se počasi polni, ponosni smo, da je knjiga z mnogimi listi debela. Ponosna naj bosta Bojan in Alenka z družino, ponosna naj bosta Janez in Ani, ponosnih naj bo vaših 5 vnukov, ponosnih naj bo vaših 9 pravnukov, vas pra-pra vnuk Luka pa še ne zna biti ponosen, vsem ste dali vedeti kako ste pa vi ponosni nanj in to vam je šteto v čast, ker to veselje je dano le redkim.

Vsem imenovanim in ostalim sorodnikom izrekam v imenu vaščanov Kompolje, krajevnne skupnosti Krašnja in svojem imenu globoko sožalje.

Draga teta Rezka!

Naj vam bo lahka zemlja tu ob vznožju Krajnega Brda in pogledom na vaš dom v Kompoljah.

*Pojdem, ko pride moj maj,
pojdem na rožne poljane,
kjer najdem vse svoje zbrane,
od včeraj in kdo ve od kdaj.
Pojdem v kraj vseh krajev,
pojdem v maj vseh majev...
Ne kličite me nazaj!
(Tone Kuntner)*

POSLOVILNI GOVOR ZA MILENO

*Veš, da je vse tako kot je bilo.
v vsaki stvari si, ki je v hiši,
v mislih si, besedah naših,
da, celo v sanjah,
le, da korak se tvoj
nič več ne sliši ...
(J. Medvešek)*

Pisalo se je leto 1955. Na zimski dan, 17. februarja je v vasi Preserje pri Zlatem polju na svet prirojala mala Milena ter ogrela srce mame Ivanke in očeta Franca. Zdi se, da so včasih leta tekla počasneje, vendar je bila Milena kaj kmalu zadosti stara za vstop v osnovno šolo, katero je najprej obiskovala v Zlatem polju, nato na Brdu. Otroška leta so ji v družbi sorojencev, bratov Branka in Igorja ter sestre Dragi hitro minevali. Po končani osnovni šoli je opravila šiviljski tečaj in se zaposlila v Planikini tovarni, obratu Mojca v Lukovici. Rosno mlada se je Milena odločila za zakonski stan. Z možem Mirom s Korena si je na njegovem domu, na Vovkovi domačiji, ustvarila družino. Njun dom sta razveselila hčerka Nataša in sin Bojan. Po 26 letih v tovarni se je Milena odločila ostati doma in skrbeti za moževe starše. Medtem si je tudi Nataša že ustvarila družino in Milena je z veseljem pomagala pri varstvu vnukov Aleša in Mateja. Imela je ogromno življenjske energije, predvsem pa velik čut za soljudi, zato je rada pomagala sokrajanom. Vedno pa je poleg vsakodnevnih skrbi in obveznosti znala najti stvari, ki so jo razveseljevale in ji hkrati vlivale novih življenjskih moči. Kmalu po tem, ko je ostala doma, se je odločila za rejništvo. S tem plemenitim delom je pri njej svoj dom dobilo kar nekaj rejencev. Tudi Jakob, ki ji je bil zadnja leta v veliko pomoč pri delu. Veliko sta se pogovarjala in skupaj načrtovala razna opravila na kmetiji. Žal se je zelo mlada soočila z izgubo moža, moč pa našla v delu in skrbi za družino. Po mnogo prezgodnjem slovesu od sina Bojana je bila v oporo snahi Mateji, saj je bilo s tremi odraščajočimi fanti Robijem, Mihom in Žanom ter dojenčkom Nejcem vedno veliko dela. Brez težav je našla čas in vnuke vozila na šolske dejavnosti in v cerkev. Vnuki in zadnja leta tudi pravnuki so bili vedo deležni njene brezmejne ljubezni. Milena je bila dobra tašča, kakršno bi si želela marsikatera »tamlada«, pa tudi z zetom Srečom sta se lepo razumela.

Kljub težkim osebnim preizkušnjam in izgubam, je Milena ostala optimistična, srčna, topla, pripravljena pomagati vsakomur. Nikoli ni odrekla pomoči sosedom. Dostikrat se je zgodilo, da jih je rešila iz zagate in skrbela za molžo ter druga opravila, ko so si privoščili kak dan dopusta. Zdi se, da je v druženju in povezovanju blažila osebno stisko ob izgubi najdražjih. Po drugi strani pa se je prav zaradi lastnih izkušenj znala uživati v stisko sogovornika. Bila je dobra in potrpežljiva sogovornica. Zanimala se je za življenje na vasi, krajevni skupnosti in občini. In prav zato je njeno življenje pustilo nešteto sledi v lokalni skupnosti in prav tako neizbrisljivo sled v srcih vseh, ki smo jo poznali. Dejavnost je bila v društvu Jesenski cvet ter v skupini Korenine, kjer se vaščani Korena enkrat tedensko srečujejo na družabnih srečanjih in nudijo pomoč starejšim. Bila je aktivna članica Društva rejnikov Domžale. Milena je bila članica Športnega društva Krašnja kjer je bila nekaj časa tudi članica nadzornega odbora. Bila je članica krajevnega združenja NOB. Od leta 2014 je bila članica sveta krajevnega skupnosti Krašnja. Z veliko hvaležnosti se je bomo spominjali v Kulturno umetniškem društvu, kateremu je namenila ogromno prostega časa, saj je s skupino preužitkaric društvo predstavljala in zastopala po raznih krajih Slovenije. Prav tako je nesebično pomagala pri vseh ostalih prireditvah in dogodkih društva. Svoje poslanstvo pa je našla v Društvu podeželskih žena Lukovica, kjer je bila zadnjih 5 let tudi predsednica društva. V preteklosti se je redno udeleževala krvodajalskih akcij.

Razdajala se je na ogromno koncev, bila je zgledna sosedka, skrbna mama, tašča in stara mama. Njen vsakdan se je začel zgodaj. Na kmetiji je vedno ogromno za postoriti. Tudi minuli petek ni bilo nič drugače. Milena se je zjutraj odpravila na delo. Vendar pa je le to ostalo nedokončano. V toplem petkovem popoldnevu je sosedom in krajanom srce zastalo v hladni bolečini ob novici o njenem odhodu. V mislih so se začele pojavljati slike, prizori ob katerih smo se zadnjič srečali in iskali morebitne prikrite odgovore. Zakaj?

Draga Milena, zdaj je, čeprav mnogo prezgodaj, napočil čas počitka. Vendar tvoj zgled ne bo obmiroval. Živel bo naprej v delu tvojih domačih, prijateljev in vseh, ki so imeli priložnost in jim je bilo dano sodelovati in delati s teboj. Hvaležnost je tista, ki bolečini poda roko in jo skozi spomine premakne v upanje. V upanje, da bomo zmogli in znali brez tebe. Saj si nam to s svojim življenjem neprestano dokazovala.

Lepo smo se imeli in radi smo bili v tvoji družbi. Nikakor to ni slovo, temveč obljuba, da se nekoč ponovno snidemo.

Počivaj v miru, draga Milena.

Zapisala Romana Močnik Žavbi

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE – MAREC 2024

Ko smo v ŠD Krašnja pripravljali glasilo, ki smo ga objavili v mesecu marcu, smo se seveda že zelo pridno pripravljali na organizacijo 26. Šraufovega spominskega pohoda in ga v lepem vremenu in z množično udeležbo uspešno organizirali 25. maja.

Nekaj pozornosti temu rekreativnemu dogodku smo posvetili tudi z objavo nagradne križanke, v kateri smo nagradno geslo izbrali v kontekstu minulega dogodka.

Glasilo se je: VABLJENI NA POHOD

Do 20. maja smo prejeli le šest rešitev, ki so bile prav vse pravilno rešene in na kuponu pravočasno oddane na društveni naslov. Obljubljene nagrade DEŽNIKE Z LOGOTIPOM ŠD KRAŠNJA bodo prejeli:

IRINEJ JUSTIN MLAKAR	Krašnja 50	1225 Lukovica
BOJAN DROBNE	Krašnja 80	1225 Lukovica
ANICA PODBELŠEK	Blagovica 6a	1223 Blagovica
JERICA BRCAR	Krašnja 76	1225 Lukovica
DARKO URANKAR	Krašnja 49	1225 Lukovica

Vsem sodelujočim pri reševanju nagradne križanke se lepo zahvaljujemo, nagrajencem tudi iskreno čestitamo. Nagrajence nagrade že čakajo v pisarni društva, ki je odprta vsak ponedeljek med 19. in 20. uro.

Marjan Štrukelj

RAZPIS KRIŽANKE

Spoštovane bralke in bralci Društvenega informatorja.

Pri pripravi tokratne nagradne križanke smo imeli ponovno srečo, ki nam jo je prinesla »Zlata ptička,« trgovinica, ki jo uspešno vodi naša krajanka gospa Polona Štolfa.

Če boste pozorno prebrali njeno predstavitev, boste najbrž zelo kmalu odprli vrata trgovinice na Šutni 2 v Kamniku in se prepričali o prijaznosti postrežbe in široki ponudbi izbire najrazličnejših zdravih in domačih dobrot, ki so plod iskrenosti, sončnih žarkov in srčnega ustvarjanja.

Ime Zlata ptička, po Župančičevi pesmici združuje pozitivno, domače in iskreno.

To simbolizira tudi logotip Zlate ptičke s ptičko, soncem in srcem. Prav veliko srce pa povezuje vse naše dobavitelje, ki smo jih predhodno obiskali in se prepričali o ustreznosti njihove pridelave in obdelave.

V Zlati ptički podpiramo zdrav način življenja, z zagotovilom visoke kakovosti zdravih, v večini lokalnih, naravnih in okolju prijaznih izdelkov. Ponujamo le izdelke, ki izpolnjujejo naše standarde in gredo skozi naš strog izbirni postopek. Sledimo trendom zato se pri nas vedno najde kaj novega.

Močna volja, srčnost in strast do dela pa odraža tudi notranja podoba Zlate ptičke, ki v trgovinici ustvarja prijetno in toplo vzdušje. Ob prijetnem ambientu se za dobro počutje vsakega obiskovalca trudi tudi ekipa z dobro voljo, krepitvijo medsebojnega zaupanja ter ohranjanjem pristnih, pozitivnih odnosov s kmeti, dobavitelji in kupci.

Če boste želeli katerokoli informacijo, pokličite telefonsko številko 040 554 199 ali uporabite el. naslov: polona@zlatapticka.si.

Vaš trud in seveda tudi nekoliko sreče pri žrebanju bosta tudi tokrat nagrajena s tremi enakovrednimi nagradami »Zlate ptičke« in sicer s paketi domačih dobrot.

Skupaj z ZLATO PTIČKO, ki se ji zahvaljujemo za razumevanje in sodelovanje, vam pri reševanju križanke želimo obilico razvedrila, še posebej v času ko boste počitnikovali ali dopustovali.

Rešitve nagradnih gesel, tako, kot vedno, pošljite na naslov: Športno društvo Krašnja, Krašnja 14 1225 Lukovica ali jih oddajte v nabiralnik pri društveni pisarni, najkasneje do 25. avgusta 2024.

Marjan Štrukelj

INFORMATORJEV HUMOR

Starejši planinski par se sprehaja po planinski poti, pri tem pa obujata spomine iz mladosti.

MOŽ: "No draga, se spomniš tukaj za tem plotom si mi prvič podarila cvet svoje ljubezni."

ŽENA: "Seveda dragi, kako bi mogla pozabiti te čudovite trenutke".

MOŽ: "Mogoče bi pa danes lahko to ponovila?"

ŽENA: "Zakaj pa ne, v spomin na najino mladost."

Po končani medsebojni obdaritvi pa mož pravi ženi: "Madona draga, danes si pa bila veliko bolj živahna, kot pred 50 leti."

ŽENA: "Dragi le kako ne bi bila, pred 50 leti je bil to navaden plot, danes pa je električni pastir."

STOLFA

MIZARSTVO

Bar pod Lipo

Občina Lukovica

M&P BURJA

ORODJARSTVO • OBDELAVA KOVIN • BRIZGANJE PLASTIKE
TOOLMAKING • METALWORK • PLASTICS PROCESSING

Zgodbe, ki povezujejo.
domžalec.si

INTERNO GLASILO ŠPORTNEGA DRUŠTVA KRAŠNJA,

Krašnja 14, 1225 Lukovica
telefon: 01/ 723 41 32
splet: sd-krašnja.org

DRUŠTVENI INFORMATOR JE NAREJEN V NAKLADI 100 IZVODOV,
fotokopiranje: IM DESIGN reklamni napisi Irena Flerin s.p., Bistriška cesta 11, 1230 Domžale

Martin Šinkovec - urednik
Marjan Štrukelj - pomočnik urednika
Gašper Korošec - tehnični urednik
Karla Šinkovec - lektoriranje

Dopisniki:

Alenka Perhavec, Barbara V. Oset, Četrtošolci z učiteljico Heleno Urbanija, Člani in članice KUD Fran Maselj Podlimbarski, Franc Novak, Franci Žavbi, Romana Močnik Žavbi, Helena Urbanija, Jure Jamšek, Katarina Bergant, Marjan Štrukelj, Meta Adamič Bahl, Mojca Avbelj Korošec, Mojca Beguš Tič, Nejc Novak, Simona Pervinšek, Simona Pestotnik, Strokovne delavke Vrtca Medo Krašnja, Tanja Senica, Zarja Kogovšek

Fotografije:

Alenka Perhavec, Barbara V. Oset, Drago Juteršek, Franci Žavbi, Helena Urbanija, Katarina Bergant, PGD Krašnja arhiv, Meta Adamič Bahl, Miro Koder, Nejc Novak, Romana Močnik Žavbi

JUNIJ 2024				SL. IGRALEC IN TV-VODITELJ (KLEMEN)	NEKDANJI ZAPOR PRI SAN FRANCISCU	ROŽENE PLOŠČE V USTIH KITOV	POVRŠINSKA MERA		NEKDANJI UGANDSKI DIKTATOR AMIN	IZPOSODEN DENAR, NEPLAČANI RAČUNI	V KATERO ... JE POBEGNIL?		
REKA V SLOVENIJI, HRVAŠKI IN SRBIJI								NIZOZEM. HITROST. DRSALEC POSTMA					
ŠPANSKI PISATELJ (MIGUEL)								STALNO BIVALIŠČE ŠOP LAS, DLAKE					
VOJVOD.-MADŽAR. PESNIK (KAROLY)							JUŽNOAM. DRŽAVA ZAVIHEK NA OVRAȚ.						
GLAVNO MESTO EGIPTA								GREGOR ROŽIČ VŠITEK (REDKO)					
O S PREGLASOM IN TONA						EDWARD PAYSON VINING KRATICA NEMŠKE TV				OSEBNI ZAI MEK ŽENŠKEGA SPOLA	VOLT-AMPER		
ČUD, NARAVA								ZABAVNA PRIREDITEV POL LUNE					
KRAJ V SLOVEN. GORICAH ZLITJE													
	ZASILNO ZAVETIŠČE NA PROSTEM	SESTRA IN ŽENA BOGA OZIRISA IN MATI HORA	ČAS BREZ SAMOGLASNIKA		SEDEŽ GRŠKIH BOGOV	BRANE IVANC	ROBERTO LUONGO KORALNI OTOK						
JAHAEV PRIBOR ZA PRIGANJANJE				DRUŽ. VELIKIH MUH PIVSKI VZKLIK									
ZAPUSTITEV SVOJEGA BIVALIŠČA													
RIMSKA ŠTEVILKA ŠEST			OZIRALNI ZAI MEK IRENA POLANEC		OLGA ČEČKOVA OLGA PAUŠIČ				OKOSTNJAK (KNJIŽ.)				
SL. KANTAVTOR (JE TREBA DELAT)													
NENADNA SMRT, MOŽGANSKI UDAR				PETER POLES			LUKA ELSNER		SERGEJ EISENSTEIN	MESTO V SREDNJI NIZOZEMSKI	TULEC S SMODNIK. ZA OROŽJE, PATRON		
										IME VEČ SLOVENSKIH KRAJEV	NERODEN, OKOREN ČLOVEK (SLABŠ.)	EMILE ZOLA	ZAIČETEK ČAKANJA
					NORVEŠKI DRAMATIK (HERNIK, NORA)					KRATKO IN VESELO ODRŠKO DELO			
					VEČJA SKUPINA ŽIVALI ISTE VRSTE					SL. PESNICA BUDAU ŠKOTSKI NOBELOV.			
					KAREL NATEK			VIRUSNA MRZLICA SILVO TERNŠEK				JURE JAMŠEK	EMIL NAVINŠEK
					TON A, ZVIŠAN ZA POLTON				PRIBOR, PRIPRAVA ZA DELO				
					KATJA TRATNIK			JANEZ RODE			ARABSKA ČRKA (iz črk besede JAN)		

NAGRADNI KUPON
JUNIJ 2024

Ime in priimek:

Naslov:

Kontakt (e-mail ali tel.):

Nagradno geslo: